Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 263
Vineri 2 noiembrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

In acest număr:

In preajma unui eveniment de seamă în viața gospodăriilor colective

In ciuda condițiilor climatice nefavorabile, majoritatea gospodăriilor colective au obținut și în acest an recolte care întrec cu sute de kilograme la hectar pe cele dobîndite de țăranii muncitori cu gospodărie individuală. Așa, bunăoară, gospodăriile colective din satele și comunele raionului Oradea au cules în medie la hectar cu 300 kg de grîu, 800 kg de porumb boabe, 3.100 kg de cartofi și peste 4.000 kg de sfeclă de zahăr mai mult decît s-a obținut în sectorul individual. Recolte cu mult mai mari decît țăranii muncitori individuali din partea locului au dobîndit și gospodăriile colective din raioanele Săcueni, Stalin, Mediaș, Pecica, Sînnicolau Mare etc.

Rezultate bune au obținut gospodăriile colective și în celelalte ramuri de producție, cum sînt creșterea animalelor și păsărilor, legumicultura etc. Astfel, gospodăria colectivă din comuna Hălchiu, raionul Stalin, a realizat o producție de 2.200 litri de lapte de fiecare vacă furajată, față de 1.600 litri cît era planificat, iar cea din Dobreni, regiunea București, a cules în medie la hectar 40.000 kg de roșii și peste 30.000 kg de varză.

Succesele dobîndite de majoritatea gospodăriilor colective în sporirea producției agricole și a veniturilor bănești se datoresc sprijinului puternic primit din partea statului democrat-popular, muncii unite și sîrguincioase a colectiviștilor. Mobilizîndu-și toate forțele pentru terminarea grabnică a însămînțărilor de toamnă și recoltarea culturilor tîrzii, gospodăriile colective se pregătesc în vederea unui eveniment de seamă: împărțirea definitivă a veniturilor în bani și în natură. Acest eveniment este așteptat cu justificată nerăbdare și totodată cu bucurie de colectiviștii harnici, care au participat cu regularitate la muncă și care au făcut lucrări de bună calitate. Pentru cei ce s-au lăsat pe tînjală, lipsind nemotivat de la muncă sau lucrînd de mîntuială, împărțirea veniturilor va constitui prilej de învățăminte și totodată un puternic îndemn ca pe viitor să facă numărul de zile-muncă stabilit de adunarea generală.

Pentru ca împărțirea veniturilor să se desfășoare în bune condiții și să fie astfel prilej de întărire și dezvoltare a gospodăriilor colective, consiliile de conducere, comisiile de revizie, șefii de ferme, contabilii și ceilalți oameni cu munci de răspundere trebuie să acorde toată atenția punerii în ordine a evidenței zilelor-muncă efectuate. Acest lucru va face ca fiecare colectivist să știe dinainte care va fi răsplata muncii sale de peste an. De asemenea, este necesar să se aducă la zi evidența veniturilor, cheltuielilor și decontărilor, cu alte cuvinte, evidența întregii activități economico-financiare a gospodăriilor.

Practica dovedește că izvorul puterii și trăiniciei gospodăriei agricole colective îl constituie dezvoltarea necontenită a proprietății obștești. De aceea, grija de căpetenie a colectiviștilor acum, la împărțirea veniturilor, trebuie să fie alocarea sumelor prevăzute în statut pentru completarea și sporirea fondului de bază (indivizibil), care constituie nucleul creșterii proprietății obștești. Din acest fond, după cum se știe, se acopăr cheltuielile de investiții pentru dezvoltarea creșterii animalelor, procurarea utilajului, ridicarea de construcții gospodărești etc.

Cele mai multe dintre gospodăriile noastre colective, respectînd prevederile statutului-model, își sporesc an de an fondul de bază. Sînt însă și gospodării care, neînțelegînd importanța covîrșitoare a măririi acestui fond pentru înflorirea lor economică, manifestă tendința dăunătoare de a împărți membrilor întreaga producție realizată. Așa, spre exemplu, anul trecut G.A.C. din comuna Viziru, regiunea Galați, nu a reținut la fondul de bază decît 7.8 la sută din venitul bănesc realizat anual. Nu-i de mirare că tocmai aceste gospodării colective bat pasul pe loc în ce privește dezvoltarea multilaterală a producției și, ca urmare, membrii lor obțin venituri sub posibilități.

In vederea bunei desfășurări a procesului de producție în anul următor, la împărțirea produselor, membrii gospodăriilor colective trebuie să dea o atenție deosebită asigurării semințelor și furajelor necesare hrănirii animalelor pînă la noua recoltă. Nu trebuie să se mai repete cazuri ca acelea petrecute în G.A.C. din comuna Singureni, raionul Vidra, unde, din cauză că toate furajele au fost împărțite membrilor, a fost nevoie ca pentru hrănirea animalelor proprietate obștească să se cumpere furaje, cheltuindu-se astfel sume mari de bani din fondurile de producție.

La împărțirea veniturilor, gospodăriile colective trebuie să pună deoparte cantitățile de produse și sumele de bani pentru fondul de ajutorare a bătrînilor, invalizilor, colectiviștilor care temporar și-au pierdut capacitatea de lucru, a familiilor ostașilor, precum și pentru întreținerea creșelor etc. In acest scop, se cere a fi tradusă în viață recomandarea Plenarei C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c., mărindu-se fondul de ajutorare la maximum 4 la sută din valoarea brută a produselor în natură și în bani.

Se știe că, după achitarea obligațiilor către stat și completarea fondurilor obștești, gospodăriile colective sînt libere să-și valorifice surplusurile de produse după cum hotărăsc adunările generale ale colectiviștilor. Valorificînd cantități cît mai mari de cereale și alte produse, prin organizațiile comerțului de stat și cooperatist, gospodăriile colective contribuie la aprovizionarea industriei noastre socialiste cu materii prime agricole și a populației de la orașe cu produse alimentare mai multe și ieftine. In acest sens, merită să fie subliniată inițiativa patriotică a colectiviștilor din Batăr-Oradea, care au hotărît să vîndă statului 40.000 kg de cereale, inițiativă care este urmată de tot mai multe gospodării colective.

Organele agricole și de stat, inginerii și tehnicienii agronomi sînt chemați să dea un sprijin temeinic gospodăriilor colective pentru ca acestea să poată pregăti în cît mai bune condiții împărțirea veniturilor. Inginerii și tehnicienii agricoli, contabilii de la secțiile agricole ale sfaturilor populare și de la S.M.T.-uri trebuie să dea un ajutor competent și calificat conducerilor gospodăriilor colective pentru punerea la punct a evidenței, întocmirea situațiilor privind zilele-muncă efectuate, împărțirea veniturilor etc. Activiștii de stat, care lucrează pe tărîmul agriculturii, organele agricole au de asemenea datoria de a ajuta consiliile de conducere din gospodăriile colective pentru organizarea într-un cadru festiv a desfășurării acestui eveniment de seamă. Este bine să se organizeze cît mai multe vizite ale țăranilor muncitori la gospodăriile colective, pentru ca aceștia să poată vedea și compara cîștigurile lor cu cele dobîndite de colectiviști. In felul acesta, sărbătoarea împărțirii veniturilor va duce într-adevăr la întărirea gospodăriilor colective, la atragerea în număr cît mai mare a țăranilor muncitori pe făgașul formelor de cooperare în producția agricolă.

La ordinea zilei

Să plantăm cît mai mulți pomi fructiferi

In scopul aprovizionării populației muncitoare și a industriei alimentare cu cantități suficiente de fructe de bună calitate, este necesar ca în fiecare an să se planteze un număr cît mai mare de pomi fructiferi.

Din datele sosite la Ministerul Agriculturii rezultă că, în toamna acestui an, plantarea pomilor fructiferi este total neglijată. In multe regiuni, ca Suceava, Ploești, Pitești, Craiova, Constanța și altele, plantarea pomilor fructiferi nici n-a început, iar în celelalte regiuni (cu excepția regiunii Baia Mare) această lucrare se execută foarte anevoios.

Timpul cel mai potrivit pentru plantarea pomilor este toamna, de la căderea frunzelor și pînă la venirea gerului și nicidecum primăvara cum în mod greșit mai cred unii țărani muncitori. Pomii plantați în toamnă se prind în procent mai mare decît cei plantați primăvara. Aceasta, deoarece toamna rădăcinile pomilor generează cu ușurință un mare număr de rădăcioare care favorizează prinderea, rănile de pe rădăcini se cicatrizează mult mai repede, iar pămîntul se așază mai bine, în gropi, în jurul rădăcinilor pomilor plantați. Totodată, toamna, umiditatea din sol, cît și cea atmosferică este în continuă creștere, în vreme ce primăvara umezeala descrește foarte repede, expunînd adesea pomii la uscăciune.

Pomii plantați în toamnă intră pe rod cu 1—2 ani mai repede decît cei plantați primăvara.

In momentul de față timpul este deosebit de prielnic pentru plantarea pomilor. El se poate înrăutăți însă de la o zi la alta, ceea ce ar impiedica în mare măsură executarea acestei lucrări. De aceea, plantarea pomilor nu mai poate fi tărăgănată. Să muncim cu hotărîre pentru îndeplinirea planului de plantări, spre folosul nostru și al întregului popor muncitor.

Ing. VLADIMIR PURCEL
din Ministerul Agriculturii

Oameni ai muncii din agricultură, terminați grabnic însămînțările de toamnă!

Muncă rodnică

● Cele 11 G.A.S.-uri din regiunea Suceava au terminat pînă la data de 25 octombrie însămînțările de toamnă, Trustul regional Gostat îndeplinindu-și planul de însămînțări în proporție de 100,4 la sută la grîu și 100,5 la sută la orz. La gospodăriile Zăicești și Cojușca, peste 200 de hectare de grîu și orz au fost însămînțate în rînduri încrucișate. Pentru a se asigura recolte cît mai bogate, pe o suprafață de cca 1.600 de hectare, pe care s-au însămînțat în toamna aceasta cereale, au fost împrăștiate 10.000 tone de gunoi de grajd și 180 tone de îngrășăminte chimice. In prezent, mecanizatorii gospodăriilor de stat din regiune efectuează arături adînci pe terenurile ce urmează a fi însămînțate în primăvară.

Mihail Dungeanu
corespondent

● Sprijiniți de mecanizatorii de la S.M.T. Băneasa, membrii gospodăriilor agricole colective „Elena Pavel" din satul Plopșoru, „Calea Belșugului" din comuna Gostinu și „23 August 1944" din satul Dăița, raionul Giurgiu, au terminat însămînțările de toamnă. La fel, sînt fruntașe în campania de toamnă și întovărășirile agricole din comunele Puieni, Petrele, Daia, Frasinu, Frățești etc. Insămînțările de toamnă s-au terminat și în comunele Frățești, Oncești, Slobozia și Daia. Pînă în ziua de 27 octombrie, pe întreg raionul se însămînțase 82,7 la sută din suprafața planificată.

Traian Barbălată
corespondent

● Membrii întovărășirii agricole „16 Februarie" din Severinești, raionul Turnu Severin, au terminat la 20 octombrie — primii în comună — semănatul grîului. Cîteva zile mai tîrziu au terminat de însămînțat suprafața planificată cu grîu și membrii întovărășirii agricole „23 August" din satul Cîrnicești. Exemplul întovărășiților i-a mobilizat și pe ceilalți țărani muncitori din comună, care sînt pe terminate cu însămînțările.

Gh. Brontea
corespondent

Primii pe țară

Folosind din plin capacitatea de lucru a mașinilor și atelajelor oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Hunedoara, antrenați în întrecerea socialistă și patriotică în cinstea zilei de 7 Noiembrie, au îndeplinit primii pe țară în seara zilei de 27 octombrie planul însămînțărilor de toamnă.

Datorită dezvoltării sectorului socialist în agricultură, anul acesta în gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole din regiune s-a însămînțat cu 67,96 la sută mai mult grîu decît în toamna anului trecut. In vederea obținerii unei recolte bogate în anul viitor, aproape întreaga suprafață de grîu, secară și orz de toamnă a fost însămînțată cu mașinile.

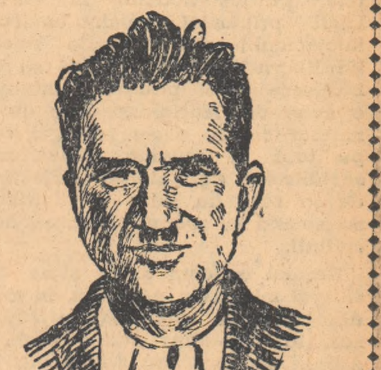
Colectiviștii, întovărășiții și țărani muncitori cu gospodării individuale, au intensificat acum arăturile adînci de toamnă pentru însămînțările de primăvară. In ultimul timp în regiunea Hunedoara au fost executate arături adînci pe o suprafață de peste 10.000 hectare.

Fruntași într-un raion fruntaș

După cum se știe, raionul Roșiori este unul din raioanele fruntașe pe țară în actuala campanie agricolă.

Acest succes se datorește muncii pline de avînt a celor mai mulți dintre colectiviștii, întovărășiții, țăranii muncitori individuali și mecanizatorii raionului.

Iată cîțiva dintre acești muncitori ai ogoarelor care s-au evidențiat cu deosebire:

Țăranul muncitor Andrei Manea, fruntaș al recoltelor bogate din comuna Săceni. El a însămînțat grîu de toamnă pe o suprafață de 1,25 ha, respectînd întocmai la toate lucrările sfatul agronomului. Exemplul lui a dovedit multor gospodari că și în condițiile grele din anul acesta, lucrările agricole se pot executa la timp și bine.

Brigadierul Ion Dincă, de la G.A.C. „Drum Nou" din comuna Drăcșani. Brigada lui a terminat de însămînțat încă de la 19 octombrie cele 40 ha. cu grîu și 20 ha. cu orz, pe care le avea planificate. Grîul l-a semănat după porumb, într-un teren arat, gunoit și grăpat.

Membrii brigăzii lui au transportat și împrăștiat cîte 20 tone de gunoi de grajd și pe cele 47 ha pe care le vor însămînța în primăvară și care au și fost arate.

Tractoristul Radu Stan, de la S.M.T. Odobeasca, este fruntaș pe stațiune. Lucrînd pe un tractor S.R.T.-1 el a realizat zilnic la arături cîte 6—7 hantri, iar la însămînțări, cîte 15 hantri. Colectiviștii din comuna Didești și întovărășiții din comuna Odobeasca au numai cuvinte de laudă pentru calitatea lucrărilor executate de acest tînăr tractorist.

Cînd timpul este prielnic, fiecare zi, fiecare oră, are prețul ei. Și dacă ziua este bună pentru lucru, apoi și noaptea poate fi la fel.

Pentru membrii brigăzii a XV-a de la S.M.T. Chiraftei care lucrează pe ogoarele gospodăriei colective din comuna Fîrțănești, regiunea Galați, lucrul de noapte a devenit în această campanie o obișnuință. Sub conducerea mecanizatorului Ștefan Frasin, membrii brigăzii lucrează ziua la însămînțări și noaptea la arat. Muncind în acest fel ei au depășit planul zilnic cu cîte 8 hectare.

In fotografie: tractoristul Ion Ghidon arînd noaptea pe ogoarele gospodăriei colective.

De o săptămînă bat pasul pe loc

Ca și în alte părți ale țării, condițiile de climă ale anului 1956 au fost deosebit de grele și în raionul Titu. Primăvara tîrzie și excesiv de umedă, urmată de o încălzire bruscă, a influențat în mod negativ dezvoltarea plantelor, ceea ce a determinat obținerea unor recolte scăzute la toate culturile. Ca urmare, în toamna aceasta, problema asigurării seminței necesare executării însămînțărilor a devenit problema numărul 1 a campaniei. Dacă mai adăugăm și faptul că seceta s-a prelungit pînă pe la jumătatea lunii octombrie, e limpede de ce au fost mari greutăți în executarea lucrărilor de arături și însămînțări.

Cu toate acestea, în raionul Titu sînt o serie de unități agricole cooperatiste și comune care, printr-o bună organizare a muncii și prin folosirea chibzuită a atelajelor, au reușit să înfrîngă aceste greutăți, însămînțînd la vreme și în bune condiții agrotehnice toate suprafețele destinate păioaselor de toamnă. Sînt mîndri acum, și pe bună dreptate, colectiviștii din comuna Corbii Mari, care au însămînțat 80 ha cu grîu în loc de 60 ha, cît își propuseseră inițial, ca și colectiviștii din Ungureni și Mircea Vodă, care de asemenea au semănat la timp 50 și respectiv 70 ha cu grîu. Succese deosebite a obținut și tînăra întovărășire agricolă „Drum Nou" din comuna Costești-Vale, care, deși s-a înființat abia cu două săptămîni în urmă, a reușit să însămînțeze întreaga suprafață planificată.

Din păcate, oamenii nu au muncit la fel în toate comunele. In Căscioarele, Bolovani, Ghinești, Braniște, Șerdanu și altele, pînă la sfîrșitul lunii octombrie nu se însămînțase decît 36—50 la sută din suprafața planificată. Pînă la aceeași dată, pe întreg raionul sarcinile de plan fuseseră realizate în proporție de abia 67,8 la sută. Cărui fapt se datorește această stare de lucruri?

Raionul Titu avea nevoie, pentru însămînțarea celor 13.540 ha cu grîu, orz și secară de cca 2.770 tone de sămînță. O parte din această sămînță o aveau colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori individuali. Ea a fost condiționată și tratată la centrele din comune, care au funcționat zi de zi, fără întrerupere. Altă parte din sămînță însă a trebuit să fie schimbată la bazele de recepție Titu și Corbii Mari, sau procurată pe piață. Secția agricolă raională s-a îngrijit ca schimbul să se facă la vreme; pînă la data de 16—17 octombrie, se schimbaseră 30 tone de grîu pe grîu și 155 tone de grîu pe alte boabe. Pînă la aceeași dată, toate gospodăriile colective au avut asigurată întreaga cantitate de sămînță necesară. In aceste condiții, semănatul a putut fi intensificat. Numai în șapte zile, de la 17 la 25 octombrie, pe întreg raionul s-a făcut un salt serios, suprafața însămînțată ajungînd de la 28,5 la 62 la sută. Iată însă că în ultimele zile, între 24—29 octombrie, de la 62 la sută s-a ajuns abia la 67,8 la sută, unele comune, cum ar fi Petrești, Produlești și altele, neînsămînțînd în această perioadă nici un hectar.

După cum reiese din fapte, la această stagnare a însămînțărilor a contribuit pe alocuri și lipsa de sămînță, dar mai ales slaba organizare a muncii și nefolosirea utilajului și atelajelor de care dispun comunele. Astfel, la gospodăria colectivă „Dezrobirea" din Titu, deși există sămînță suficientă, datorită brigadierului Ion Ciodei, care nu a organizat munca echipelor și nu le-a controlat zilnic la fața locului, din 71 ha s-au însămînțat abia 30 ha. Nici întovărășirile agricole din satele Fundu Părului, Găiseni și altele n-au putut să însămînțeze la vreme, deoarece tractoarele S.M.T.-ului din Vînătorii Mici, planificate să lucreze aci, au venit cu întîrziere și, colac peste pupăză, după ce au arat cîteva hectare, s-au defectat. In aceeași situație s-au aflat și unele tractoare ale S.M.T.-ului Titu, care au fost planificate să lucreze pe ogoarele întovărășirilor.

In raionul Titu există posibilitatea terminării însămînțărilor de toamnă în numai cîteva zile. Pentru aceasta, însă, este nevoie să se asigure țăranilor muncitori cu gospodării individuale sămînța de care mai au nevoie. In rezolvarea acestei probleme, Direcția agricolă regională poate sprijini raionul Titu, urgentînd expedierea cantităților de sămînță necesare de la alte baze de recepție din cuprinsul regiunii. Pînă atunci, secția agricolă raională este datoare să ia toate măsurile ca în unitățile și comunele care nu duc lipsă de sămînță să se intensifice ritmul însămînțărilor. Acest lucru este pe deplin posibil, deoarece în momentul de față toate atelajele sînt libere. In vederea terminării grabnice a semănatului, ar fi bine să se organizeze grupe de întrajutorare, pentru a asigura astfel folosirea mai chibzuită a atelajelor și a brațelor de muncă.

GH. LEU

Zeci de vagoane

ÎNSEMNĂRI

O călătorie de cîteva zile prin părțile Timișoarei mi-a prilejuit cîteva constatări interesante. Mă mărginesc însă la un singur fapt. Mai precis, la o anumită socoteală, la o adunare. Am socotit cifrele răzlețite de-a lungul mai multor file din carnet și rezultatul a fost de-a dreptul surprinzător.

Dacă s-ar aduna la un loc vagoanele cu cereale pe care gospodăriile colective din regiunea Timișoara le-au vîndut statului, s-ar forma cîteva garnituri înșirate pe o bună distanță de cale ferată.

Spicuiesc din însemnări: la gospodăria colectivă „8 Martie" din Biled colectiviștii hotărăsc în adunarea generală să vîndă statului din surplusul lor de cereale 35 tone de porumb boabe. Sabin Bec, președintele, arată că ei au mai valorificat 36 de vagoane de legume și zarzavaturi, 32.000 kg de carne, 126.000 litri de lapte și aproape 1.000 kg de lînă. Venituri bănești, realizate: 1.070.000 lei, iar pînă la sfîrșitul anului urmează să mai încaseze peste un milion de lei prin valorificarea produselor. Aceste venituri bănești au făcut posibil ca suma repartizată pentru fiecare zi-muncă — afară de alte produse — să crească la 13 lei.

Pe carnet sînt înscrise cîteva nume: în frunte, tot Sabin Bec. A vîndut statului 300 kg de grîu și 500 kg de porumb. Urmează Traian Dobîrçău, Ștefan Baston, Iacob Seiler, Năstase Băloiu și alții. Fiecare a vîndut statului mai mult sau mai puțin din produsele ce-i prisoseau.

Răsfoiesc mai departe filele. Beșenova-Nouă. O cifră: Pe suprafața de 226 ha 2.800 kg de porumb la fiecare hectar. O altă cifră. Un vagon de porumb vîndut statului. Și apoi o altă însemnare. Casa lui Vasile Ștefu.

A, da, îmi aduc aminte. M-a izbit încă de cînd am intrat în comună. O casă frumoasă, cu ferestre mari, semănînd mai mult a vilă. Un bătrîn tăia lemne în curte. M-am apropiat. Cîteva căpițe de paie și fîn. In dreapta, o cocină plină de purcei. Prin ușa larg deschisă a grajdului o vacă frumoasă. Vasile Ștefu colectivist din Beșenova-Nouă, mă invită în casă. Impresia de bunăstare te întărește. Mobilă nouă, aparat de radio. Il privesc întrebător. Zîmbește.

— Tot ce vezi e făcut de cînd am intrat în colectivă.

Am înțeles atunci de ce Vasile Ștefu a vîndut statului peste 1.000 kg de cereale din prisosul lui. Alături de el zeci și zeci: Gheorghe Bagsa, Ion Mussler, Gheorghe Chirvasitu, Petre Gimpel.

Alte cîteva pagini. Un alt nume. G.A.C. „Timpuri Noi" din Chizătău, raionul Lugoj. O gospodărie nici mare, nici mică, cu recolte așișderi. Dar în plină înflorire, cu oameni plini de nădejde în viitorul colectivei lor. Și tocmai pentru acest viitor, tocmai pentru a-și arăta recunoștința față de statul democrat-popular care-i ajută să meargă înainte pe acest drum, au vîndut și ei statului 5.000 kg de porumb.

Alte file, alte nume înșirate. Ghizela, Paniova, Stiuca. Și cifre, mereu cifre. Fiecare reprezintă în felul ei un simbol. Mai bine zis, un semn al dragostei și recunoștinței colectiviștilor pentru tractoarele și mașinile agricole tot mai multe, pentru îngrășămintele chimice și inginerii trimiși în mijlocul lor, pentru căminele culturale și școlile ridicate, pentru tot ajutorul pe care statul l-a acordat și îl acordă țărănimii noastre muncitoare.

L. S.

Luna prieteniei ROMÎNO-SOVIETICE

Insuşindu-şi inițiativa intelectualilor din Murîghino

Ați auzit, desigur, de prețioasa inițiativă a intelectualilor din satul sovietic Murîghino, regiunea Smolensk. Aceștia au hotărît ca, printr-o muncă susținută, să contribuie prin toate formele activității culturale la răspîndirea în masele largi de colhoznici a celor mai înaintate metode agrotehnice, în vederea sporirii producției agricole vegetale și animale. Pornită din Murîghino, această inițiativă s-a extins repede în satele Uniunii Sovietice, ba a trecut și dincolo de hotare, în țările prietene.

De curînd, cu prilejul manifestărilor culturale care au loc în satele patriei noastre în cinstea Lunii prieteniei romîno-sovietice, intelectualii din comunele raionului Negru-Vodă au hotărît să îmbrățișeze și ei patriotica inițiativă a celor din Murîghino. Este de remarcat că, în acest raion, fruntaş pe țară în privința transformării socialiste a agriculturii, intelectualii de la sate au adus o contribuție de seamă la cooperativizarea agriculturii.

Dar cu aceasta ei nu și-au considerat misiunea încheiată. In multe din comunele raionului, la Topraisar, la Cobadin, Scărișoreanu și Albești au avut loc săptămîna trecută consfătuiri, în cadrul cărora intelectualii, îmbrățișînd inițiativa și experiența celor din Murîghino, s-au angajat să contribuie cît mai intens la viața culturală din satele lor. Fiecare învățător, agronom, medic urmează să țină lunar 3-4 conferințe sau convorbiri pe teme agricole și științifice ori de politică internă și internațională. Începutul a și fost făcut. Așa, de pildă, în cadrul unei manifestări cultural-artistice, organizată cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, Grigore Petrescu, inginer agronom la gospodăria agricolă colectivă din Negru Vodă, a ținut zilele trecute la căminul cultural din comună o conferință, în care a vorbit despre metodele avansate de lucrare a pămîntului folosite în agricultura sovietică. Cei 300 de participanți au ascultat cu multă atenție expunerea agronomului, iar la sfîrșit au pus o serie de întrebări legate de specificul muncii lor. In aceeași comună, învățătoarele fruntașe Aurelia Ghișa și Vera Vîlcu stau de vorbă zi de zi cu părinții elevilor — îndeosebi cu mamele — cărora le explică ce avantaje mari aduce munca în gospodăria colectivă față de cea din întovărășirea agricolă. În urma muncii susținute duse de ele, mai multe familii de țărani muncitori din cadrul întovărășirii agricole s-au înscris în cea de a doua gospodărie colectivă, ce se va înființa, în cinstea zilei de „7 Noiembrie", în comuna Negru-Vodă.

Și în comuna Topraisar au început să se vadă roadele consfătuirii intelectualilor. La gospodăria agricolă colectivă, inginerul Mihai Unfureanu a vorbit despre însemnătatea folosirii îngrășămintelor chimice.

La Albești, peste 250 de întovărășiți au ascultat cu mult interes zilele acestea conferința învățătorului Constantin Buicescu, cu tema „Roadele obținute de colectiviștii din G.A.C. Albești".

Pentru lunile următoare, intelectualii din comunele raionului Negru-Vodă și-au propus să organizeze șezători literare, clăci, consfătuiri cu fruntașii recoltelor bogate etc.

IDA LAZAR

A sosit caravana cinematografică

Direcția cinematografică regională Galați a trimis o serie de caravane cinematografice în satele regiunii.
In cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, aceste caravane aduc satelor filme sovietice de lung metraj.
In fotografie: la căminul cultural din comuna Traianu a sosit caravana cu filmul sovietic „Căderea emiratului". (Foto: N. SCARLET)

Am fost și eu pe pămînturile desțelenite din Kazahstan

Am adus cu mine, din îndepărtatele meleaguri ale Kazahstanului, amintiri de neuitat. Nu știu dacă voi izbuti să redau în cuvinte măcar o parte din frumusețea lor.

...Era o zi fierbinte de vară cînd, împreună cu alți 24 de tineri, am poposit la sovhozul „Simferopolski" din regiunea Kokcetov. Făceam parte din delegația de tineri romîni veniți să ajute la stringerea recoltei de pe pămînturile desțelenite ale Kazahstanului. Sosiseră împreună cu noi prieteni bulgari, cehi albanezi... Am fost întîmpinați cu multă bucurie chiar de Tighișov Talgat Almetovici, directorul sovhozului.

Despre ospitalitatea rusească auzisem vorbindu-se deseori. Am avut prilejul de astă dată s-o cunoaștem și noi, să ne bucurăm de ea. Despre puterea omului sovietic, despre minunile pe care constructorii comunismului, conduși de partid, le înfăptuiesc zi de zi, an de an, citisem pînă atunci doar în cărți și în ziare. Acolo, în imensa stepă kazahă ele ne-au apărut în întreaga lor măreție.

Vălureau înaintea ochilor noștri lanuri nesfîrșite de grîu auriu. Pînă acum doi ani această întindere de cernoziom fusese înveșmîntată doar în haina pelinului amar. Prin pustiul Simferopol pășeau cîteodată la pas kazahi nomazi cu turmele de oi, căutînd cîte o oază de pășune. Și deodată, stepa nesfîrșită a prins viață. In anul 1954, C.C. al P.C.U.S. a trasat sarcina ca în cel mai scurt timp zeci de milioane de hectare din aceste pămînturi înțelenite să fie valorificate; să fie semănate cu grîu și alte culturi, să se obțină de pe ele sute de milioane de puduri de cereale. 350.000 de tineri patrioți sovietici au răspuns acestei chemări. 40 dintre ei s-au oprit aci, în stepa de la Simferopol. Inceputul a fost greu, ca orice început. Dar astăzi, în pustiul de odinioară a răsărit un sat nou electrificat, cu case moderne, cu club, cu radioficare. In jurul noului sat se întind holdele bogate.

Cam aceasta-i pe scurt povestea simplă dar măreață, a sovhozului „Simferopolski", pe care ne-au istorisit-o într-o seară la un foc de tabără comsomoliștii. Vorbeau cu atîta modestie, de parcă nimic n-ar fi mai firesc decît să faci să triumfe viața în locuri de totdeauna pustii. Aceste fapte ca și timpul în care am lucrat cot la cot cu comsomoliștii, ne-au rămas în amintire ca o minunată pildă de patriotism, de elan și generozitate tinerească. Cine-l va putea uita pe neobositul, dar veșnic veselul Svoninski, sau pe energicul șef de arie Ivan Ivanovici, cel cu pieptul plin de decorații, ori pe vrednica studentă Galina Petrovna... Fiecare nume — un exemplu de abnegație și curaj, de pricepere și devotament.

Despre munca mea și a tovarășilor mei la stringerea recoltei din Kazahstan aș avea multe să spun. Nu că aș vrea să mă laud, dar toți am muncit cu entuziasm, stăpîniți de dorința de a arăta comsomoliștilor și tinerilor veniți din alte țări că tinerii din patria noastră sînt oameni de nădejde. In schimbul de noapte al brigăzii a IV-a de cîmp — din care făceam parte și eu — lucra și Robert Schaffer, neobositul combiner de la G.A.S. Peciu Nou, regiunea Timișoara. Minunat băiat! Cu o combină S-4 el a strîns peste 20 de vagoane de grîu. Și inginerul Ladislau Nemeth de la G.A.S. Cătălina, raionul Tg. Secuesc, a stîrnit numai cuvinte de laudă.

Sînt fericit că am avut posibilitatea să-i cunosc îndeaproape pe bravii comsomoliști și că delegația noastră a reprezentat cu cinste tineretul patriei. Păstrăm cu drag medaliile ce au fost prinse la plecare pe piepturile noastre, medalii care consfințesc participarea noastră la stringerea primei recolte de pe vestita „Țelină", recoltă care marchează o nouă și mare biruință a omului asupra naturii.

FLOREA DOBRESCU
G.A.C. „1907",
comuna Slobozia-Mîndra,
raionul Tr. Măgurele

Vești din raionul Zimnicea

A treia întovărășire agricolă din comuna Găuriciu

Pe fosta moșie a boierului Costel Vorvoreanu din comuna Găuriciu, se întind acum tarlalele unei noi întovărășiri agricole — cea de a treia din comună.

In această întovărășire, care a luat ființă zilele acestea, au intrat 46 de familii de țărani muncitori.

Un succes bine meritat

De pe o suprafață de 20 de hectare, colectiviștii din comuna Piatra au recoltat anul acesta 17.300 kg de bumbac, ceea ce înseamnă o recoltă medie de 865 kg la hectar, față de 600 kg la hectar, cît fusese planificat. Mai trebuie spus că din cele 13.300 kg. de bumbac predate pînă acum la stația de egrenat, 12.300 kg. au fost clasate bumbac superior, iar 1.000 kg. bumbac calitatea I.

Aceste succese nu sînt întîmplătoare. Ele se datoresc stricteții cu care colectiviștii au respectat regulile agrotehnice. Terenul pe care s-a cultivat bumbacul a fost ogorît din toamnă, iar primăvara, înainte de semănat, a fost lucrat cu cultivatorul și grăpat. Semănatul s-a făcut la sfîrșitul lui aprilie, cu mașini I.A.R.-511, la distanța de 70 cm între rînduri. După prima prașilă plantele au fost rărite, între ele lăsîndu-se o distanță de 12 cm. In total s-au făcut 5 prașile, dintre care una mecanică.

Veniturile mari pe care le realizează de pe urma bumbacului i-au hotărît pe colectiviști ca în anul viitor să mărească suprafața destinată acestei culturi cu cel puțin 10 hectare.

Un exemplu prost

Participarea la muncă a membrilor gospodăriei agricole colective din comuna Suhaia — și în special a femeilor — lasă mult de dorit. Drept urmare, la data de 20 octombrie, mai bine de jumătate din suprafața cultivată cu bumbac nu era încă recoltată, iar cele 4.000 kg de bumbac recoltat nu erau încă predate.

Faptul că, deși se apropie încheierea anului agricol, multe femei din gospodărie n-au realizat nici măcar numărul minim de zile-muncă prevăzut în statut se datorește slabei activități politice desfășurată în rîndurile lor, dar mai ales exemplului prost pe care il dau soțiile unor tovarăși din conducerea gospodăriei. Astfel, soția socotitorului are numai o zi-muncă lucrată în gospodărie, iar soția președintelui gospodăriei colective, 74 de zile-muncă. De asemenea, soția președintelui sfatului popular a efectuat de la începutul anului numai 54 de zile-muncă. Astfel de exemple pot fi date multe.

De această situație sînt vinovați în primul rînd tovarășii din consiliul de conducere al gospodăriei, care, nesocotind contribuția pe care femeile o pot aduce la bunul mers al colectivei nu le antrenează și nu le promovează în muncă.

Ei vor trebui să-și revizuiască această atitudine și, ajutați și de comisia locală de femei, să creeze condiții care să asigure tuturor colectiviștilor posibilitatea de a participa în mod regulat la lucru, pentru bunăstarea gospodăriei colective și a fiecărei familii în parte.

Ing. D. Brăileanu
corespondent

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a Consiliului de Miniștri și a Consiliului Central al Sindicatelor

Pe baza hotărîrilor celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn din decembrie 1955, C.C. al P.M.R. în ședința sa plenară din martie 1956 a recomandat Consiliului de Miniștri și Consiliului Central al Sindicatelor să elaboreze măsuri corespunzătoare în vederea creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii.

Ca urmare, în cursul anului 1956 au fost aduse îmbunătățiri în salarizarea muncitorilor din industria chimică, industria petrolului, foraj și exploatare geologică, industrializarea lemnului, energia electrică, exploatarea feroviară, cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu, lucrătorilor din comerț, unei părți a personalului tehnic-ingineresc și administrativ, precum și altor categorii.

Indeplinirea planului de producție în industrie, în proporție de 104% pe primele 9 luni ale anului, creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost, ca urmare a eforturilor depuse de clasa muncitoare, permit aplicarea în continuare a măsurilor de îmbunătățire a nivelului de trai al muncitorilor și funcționarilor.

Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn în ședința sa din 15 mai 1956 a recomandat guvernului și Consiliului Central al Sindicatelor să studieze și să propună îmbunătățirea sistemului actual de salarizare a muncitorilor și a sistemului de pensii.

Examinînd propunerile făcute, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliul de Miniștri și Consiliul Central al Sindicatelor

H o t ă r ă s c:

1. Pentru a asigura muncitorilor cu cîștiguri mici o creștere imediată a veniturilor lor, să se stabilească cîștigurile minimale nete din salarii ale muncitorilor, cu începere de la 1 noiembrie 1956, la 350—400 lei lunar, diferențiate pe ramuri de producție, la care se vor adăuga în continuare compensațiile bănești pentru cartelele salariaților și ale soțiilor lor.

2. Pentru creșterea nivelului de trai al familiilor de salariați și pensionari cu copii, care au venituri permanente numai din salariu, respectiv din pensie, să se acorde (celor care beneficiază de compensația bănească pentru cartelele copiilor) cu începere de la 1 noiembrie 1956, o alocație de stat pentru fiecare copil pînă la vîrsta de 14 ani în suma de 100 lei (inclusiv compensația bănească pentru cartelele copiilor) astfel:

Salariaților cap de familie cu un salariu tarifar:
— pînă la 1.200 lei lunar — pentru toți copiii;
— între 1.201—1.500 lei lunar, începînd de la al doilea copil;
— între 1.501—2.000 lei lunar, începînd de la al treilea copil;
— peste 2.000 lei lunar, începînd de la al patrulea copil.

3. Pentru a crea condiții mai bune de trai pensionarilor cu pensii mici, să se stabilească, cu începere de la 1 decembrie 1956, următoarele pensii minimale pentru pensionarii titulari:
— pensia minimă de bătrînețe — 200 lei lunar în mediul rural și 250 lei lunar în mediul urban;
— pensia minimă de invaliditate — între 180-300 lei lunar, în raport cu gradul de invaliditate și domiciliul (urban sau rural) al pensionarului.
— pensia minimă lunară I.O.V.R. se stabilește la 180 lei în mediul rural și 200 lei în mediul urban.

Drepturile de compensație bănească de cartelă pentru pensionari și soțiile lor nesalariate se vor plăti în continuare.

4. Incepînd de la 1 ianuarie 1957 se va extinde treptat, ținînd seama de specificul fiecărei ramuri, sistemul de salarizare pe funcțiuni aprobat prin H.C.M. nr. 1300/1956 la personalul tehnic, de specialitate și administrativ, din sectoarele necuprinse de această Hotărîre, în primul rînd la personalul medico-sanitar, aparatul sfaturilor populare și la alte categorii de salariați.

5. Studiile întocmite pînă acum pentru îmbunătățirea sistemului de salarizare a muncitorilor să fie definitivate pînă la 31 decembrie 1956, după o largă consultare a muncitorilor și a cadrelor tehnice din principalele întreprinderi, astfel încît îmbunătățirea sistemului de salarizare să ducă la o creștere a cointeresării materiale a muncitorilor în sporirea productivității muncii și a rentabilității întreprinderilor — sursa și condiția principală a ridicării nivelului de trai.

Pentru verificarea practică a îmbunătățirii sistemului de salarizare se va trece la experimentarea sa în semestrul I al anului 1957, în unele întreprinderi din toate ramurile economiei naționale. Pe baza rezultatelor obținute și a propunerilor făcute de către muncitori, tehnicieni și ingineri, sistemul de salarizare se va definitiva și se va pune treptat în aplicare în toate ramurile economiei naționale în semestrul II al anului 1957.

In aceeași perioadă se vor definitiva și studiile referitoare la îmbunătățirea sistemului actual de pensii.

6. Se va suplimenta bugetul de stat pe trimestrul IV 1956 cu sumele necesare și se vor prevedea în planul economiei naționale și în bugetul de stat pe anul 1957 fonduri materiale și bănești necesare pentru înfăptuirea măsurilor de mai sus.

*

In vederea aplicării cu succes a prezentei Hotărîri, ministerele, organele de partid și sindicale, sfaturile populare și conducerile întreprinderilor vor mobiliza oamenii muncii și vor lua măsuri pentru sporirea însemnată a producției industriale și agricole și a fondului de mărfuri de consum, alimentare și agricole.

Întreprinderile producătoare trebuie să asigure o mai bună valorificare a materiilor prime, îmbunătățirea consumurilor specifice, să îmbunătățească calitatea și sortimentele mărfurilor, să crească productivitatea muncii și să reducă prețul de cost al producției.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliul de Miniștri și Consiliul Central al Sindicatelor cheamă pe toți oamenii muncii din țara noastră, organele de partid, sindicale și de tineret, organele puterii de stat să depună toate eforturile și să muncească cu abnegație pentru înfăptuirea măsurilor prevăzute în această Hotărîre, menite să ducă la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii și își exprimă convingerea că aceste eforturi vor fi încununate de succes.

Comitetul Central al P.M.R.	Consiliul de Miniștri al R.P.R.	Consiliul Central al Sindicatelor
Prim-secretar	Președinte	Președinte
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ	CHIVU STOICA	GHEORGHE APOSTOL

Predarea cotelor cuvenite statului — o datorie patriotică

*

Raion fruntaș la colectări

Țăranii muncitori din comunele raionului Vatra Dornei sînt hotărîți să-și achite înainte de termen toate cotele datorate statului pe acest an. Exemplul colectiviștilor și întovărășiților din comuna Broșteni, care și-au achitat cotele printre primii pe raion, a constituit un puternic imbold pentru ei. Astfel, pînă acum cîteva zile, producătorii agricoli din comuna Neagra Șarului au predat 86,8 la sută din cotele de carne și 93,4 la sută din cotele de cartofi.

Rezultate bune s-au obținut și în comuna Dorna Cindrenilor, unde s-au predat pînă acum statului peste 92 la sută din cotele de fîn, 86,1 la sută din cele de carne și 73,5 la sută din cotele de cartofi.

Datorită susținutei munci politice, duse de împuterniciții comunali și de sfaturile populare, pe întreg raionul Vatra Dornei planul de colectare a fost îndeplinit integral la lapte de oi, în procent de 92,1 la sută la lapte de vacă, în procent de 84 la sută la carne și de 80 la sută la cartofi.

De ce a rămas în urmă raionul Costești?

In raionul Costești colectarea produselor agricole de toamnă se desfășoară într-un ritm neîngăduit de încet. Pînă săptămîna trecută, din planul de colectări nu se realizase decît 42 la sută la porumb, 35 la sută la floarea-soarelui, 56 la sută la alte produse. Și totuși, posibilitățile acestui raion sînt întru totul asemănătoare celor existente în raionul vecin, Vedea, care este pe punctul de a îndeplini integral planul la produsele tîrzii.

Atunci, care e cauza acestei grave rămîneri în urmă în raionul Costești? Răspunsul este clar: lipsa de răspundere cu care lucrează aparatul de colectare C.S.C. Costești, ai cărui salariați își îndeplinesc sarcinile în mod formal, adesea mulțumindu-se doar să comunice cantitățile de produse pe care oamenii le au de predat, desconsiderînd munca politică și organizatorică pe care ar trebui s-o desfășoare. Sfaturile populare din acest raion, care ar putea juca un rol hotărîtor în schimbarea situației, dar care consideră, se vede, îndeplinirea planului de colectări drept o sarcină ce revine exclusiv aparatului de colectare, nu sînt cu nimic mai puțin vinovate. Cum să ne mai mire faptul că, de pildă, în comuna Strîmbeni nu s-a colectat la porumb nici măcar 25 la sută din cantitatea planificată, cînd împuternicitul comunal, Alexandru Constantin, se ține mai mult de colectarea produselor... M.A.T pentru el însuși, decît de strîngerea cotelor pentru stat. Aceeași lipsă de preocupare pentru respectarea ritmului planificat se constată și în comunele Țuțulești, Popești, Rîca, Miroși.

O mare parte din vină pentru lipsurile existente revine și organelor raionale. Unii inspectori, ca, de exemplu, Gheorghe Rotaru, execută controlul din goana mașinii, nu analizează temeinic situația de pe teren, mulțumindu-se doar să-și noteze datele pe care le dau împuterniciții comunali.

Această situație poate și trebuie să fie grabnic lichidată. Se cere din partea comitetului executiv al sfatului popular raional o preocupare mai intensă, o îndrumare permanentă și un control eficace pe teren, pentru grăbirea realizării integrale a planului.

Trebuie de asemenea îmbunătățită activitatea la unele baze de recepție, între care baza Miroși, unde formalitățile de preluare a cotelor de porumb durează prea mult. De mare utilitate — cu tot timpul înaintat — ar mai putea fi organizarea unor baze sezoniere pentru ușurarea recepționării și economisirea timpului pe care producătorii din comunele îndepărtate de bazele permanente îl pierd pe drum.

Mai multă atenție activității culturale

Activitatea căminului cultural „Ion Creangă" din comuna Stupini, raionul Stalin, lasă foarte mult de dorit. Tov. Grigore Cotruț, directorul căminului, ține sala de lectură și cărțile închise, nu pune la dispoziția sătenilor jocurile de șah, piesele și paletele de tenis de masă etc. Din această cauză, nici tinerii și nici bătrînii din comuna Stupini nu mai dau de loc pe la căminul cultural. Unii tineri din comună care doreau să activeze în echipe de dansuri s-au văzut puși în situația de a se deplasa la Orașul Stalin, pentru a se înscrie în echipele artistice de pe lîngă fabricile din oraș.

Țăranii muncitori din comuna Stupini cred că e timpul ca tov. Cotruț să-și amintească de sarcinile pe care le are ca director al căminului cultural. Iar dacă nu-și amintește, să fie înlocuit cu un tovarăș mai inimos. Căci vine iarna, cînd oamenii au mai mult timp pentru activitatea culturală și-i păcat ca bunătate de cămin să stea nefolosit.

ALEXANDRU RUSU
corespondent

*

Nu de mult, în satul Iaz din comuna Obreja, raionul Caransebeș, a fost construit prin autoimpunere un frumos cămin cultural. Țăranii muncitori, de aci au fost tare mîndri de noul lor lăcaș de cultură.

Dar, spre regretul lor, căminul cultural stă mai mult închis. Nici măcar cele peste 500 de cărți, cu care a fost înzestrată biblioteca căminului cultural, nu se pot bucura, deoarece sînt ținute închise în localul școlii elementare.

Vinovată de această stare de lucruri este în primul rînd învățătoarea Maria Pantelia, care a uitat, probabil, că este directoarea căminului.

HAMAT VICHENTIE
corespondent

*

Devenise un obicei pentru țăranii muncitori din comunele Turbatu și Oinacu, raionul Giurgiu, ca în ceasurile de răgaz să se strîngă la căminul cultural în jurul aparatului de radio. Ascultau cu drag piese de teatru, muzică populară sau ușoară, dar mai cu seamă „Jurnalul satelor". Aici aflau vești din gospodăriile colective și întovărășirile agricole din cuprinsul patriei, aflau despre metodele avansate aplicate de acestea în munca lor, sfaturi agrotehnice și cîte altele.

După o vreme, însă, aparatele s-au defectat și au fost trimise la reparat. De atunci a trecut mai bine de un an, dar aparatele de radio nu au mai fost aduse. Sătenii s-au interesat mereu de soarta lor, ba au cerut și sprijinul secției culturale a sfatului popular raional. Dar fără rezultat. Cui ar trebui să se adreseze, pentru ca cererea lor îndreptățită să fie în sfîrșit satisfăcută?

(Credem că tovarășei Maria Velculescu, din secția culturală raională, pe care o rugăm să comunice și ziarului cum a rezolvat această „problemă". N.R.)

TRAIAN BARBALATA
corespondent

Piața de la poalele Tîmpei

Dimineață răcoroasă de octombrie. In piața de la poalele Tîmpei e o animație neobișnuită. Un continuu du-te-vino de camioane și căruțe încărcate, printre care oamenii circulă anevoie.

Deși e vineri — zi de tîrg în Orașul Stalin — abundența de mărfuri, ca și înfățișarea sărbătorească a pieții te fac să-ți dai seama de îndată că nu este vorba de obișnuitul tîrg săptămînal. Azi, în acest oraș se deschide tradiționalul bîlci de toamnă, organizat de secția comercială a sfatului popular regional Stalin, în scopul aprovizionării de iarnă a populației orășenești cu produse agroalimentare și a țăranilor muncitori cu produse industriale. Nu numai graiul, dar și portul lor diferit arată că oamenii adunați aci vin din multe regiuni ale țării. Cei mai mulți sînt însă ardeleni din regiunile Stalin și Autonomă Maghiară.

Iată colo, pe stînga, standurile în care gospodăriile agricole colective și-au expus încă de cu seară produsele. Ca să ajungi însă să cumperi de la colectiviști, trebuie să ai răbdare, deoarece aci este o adevărată avalanșă de cumpărători. Produsele gospodăriilor agricole colective sînt mult mai căutate, pentru că sînt mai ieftine și de mai bună calitate decît cele aduse de producătorii individuali. In vreme ce la particulari kilogramul de varză costă 2,50 lei, G.A.C. „Partizanul Păcii" din comuna Mărtineni, raionul Tg. Săcuiesc, vinde kg. de varză cu 1 leu. Morcovii îi vinde cu 0,80 lei kg., iar sfecla roșie cu 0,50 lei kg. Că vînzînd la aceste prețuri colectiviștilor le rămîne totuși un cîștig frumos, reiese și din spusele bătrînului brigadier legumicol Kozma Ludovic. E mîndru că produsele aduse spre valorificare la bîlci au fost transportate cu camionul propriu al gospodăriei, cumpărat recent din venituri realizate în mare parte prin valorificarea legumelor. Kozma-baci ne mai spune că în gospodăria lor s-a terminat de curînd construcția unui saivan de oi, cu o capacitate de 300 de capete. Și ne-ar mai fi povestit multe despre înfăptuirile frumoase din colectiva lui, dar nu era timp. Valul de mulțime ne-a luat, ducîndu-ne spre standul gospodăriei agricole colective „6 Martie", din comuna Rodbav, raionul Făgăraș, unde tocmai se descărcau 50 de oi și berbeci tăiați, care au avut multă căutare.

Privirea ne-a fost atrasă apoi de produsele expuse, numai la cîțiva pași, de ferma de stat din Stupini, raionul Stalin, care a adus spre valorificare 3.000 kg. de varză, cu 1 leu kg. mii de kg de cartofi — unul și unul — cu 0,65 lei kg, mari cantități de rădăcini de țelină, cimbru, morcovi de jumătate de kilogram bucata la prețul de 0,95 lei kg.

Ne apropiem de standurile producătorilor individuali. Dumitru Bucur — țăran muncitor din comuna Simileasca, raionul Buzău — a adus spre vînzare mari cantități de ceapă și ardei grași. In grădina sa, care se întinde pe 0,75 ha, el se străduiește să aplice noile metode agrotehnice; datorită acetui fapt obține recolte frumoase. De pildă, în acest an, el a recoltat de pe suprafața de 0,25 ha peste 8.000 kg de roșii.

— Cu o parte din bani, ne spune Dumitru Bucur, aș vrea să cumpăr neveste-mi șoșoni, iar pentru mine, niște cizme de cauciuc, pentru grădină, căci aici, la bîlci, văd că se găsesc de toate.

Intr-adevăr, a fost amenajată aci o baracă ce numără nu mai puțin de 24 metri lungime și care cuprinde 8 raioane: de confecții, încălțăminte, textile, tricotaje, jucării, articole de menaj și fier lucrat. La raionul de tricotaje, țăranca muncitoare Ana Niculai, tocmai de prin părțile Buzăului, alegea, împreună cu una din fiicele sale, pulovere pentru fetele rămase acasă. Ea a adus la bîlci spre valorificare țelină, morcovi, ardei grași, varză și ceapă, legume recoltate din grădina sa în suprafață de 1,50 ha, pe care o lucrează împreună cu cei 7 copii. Acum le cumpăra îmbrăcăminte de iarnă și unele obiecte casnice.

Oameni, mărfuri, animație... Dinspre grădina-restaurant a bîlciului răzbește pînă departe mirosul plăcut de mititei și pastramă. Ospătarul Gheorghe Blaga, îmbrăcat în port țărănesc, abia pridideşte să servească în stînga și-n dreapta.

La mese, între orășeni, colectiviști și ceilalți țărani muncitori din diferite regiuni, vorba se leagă repede. Și nu puțini sînt acei țărani muncitori individuali care, stînd „la o bere", cu vreun colectivist, vor să afle cum s-a lucrat în colectivă de s-au obținut rezultate atît de frumoase și cum de le convine colectiviștilor să vîndă produsele atît de ieftin. In sfertul de oră cît am poposit la una din mese, am auzit nu odată, în jur, cuvinte ca „muncă în colectiv", „agrotehnică", „mecanizare"... Fără îndoială că, multor individuali cele văzute și aflate la standurile frumoase ale colectiviștilor, ca și aceste discuții, le-au dat de gîndit: apare doar din ce în ce mai clar că ei, colectiviștii, au aflat calea cea bună...

H. MAGDA și M. NICOLAU

La Tîrgul din Brăila

De cîteva zile s-a deschis în orașul Brăila „Tîrgul raional de toamnă". Aici, vin mii de țărani muncitori și colectiviști care desfac produsele lor și își cumpără apoi produse casnice și industriale de care au nevoie.

In fotografie: țărani muncitori în fața unui stand de produse industriale.
(Foto S. Noru)

DEALUL MOCREI

Prin părţile Oradiei, pe malul Crişului Alb, se întinde grădinile comunei Mocrea. In vremuri străvechi, dealul la poalele căruia este aşezată comuna a fost un vulcan. Cu timpul, crestele stîncilor şi craterul au fost roase de ploi, rămînînd astfel o colină ale cărei coaste însorite sînt foarte prielnice culturii viţei de vie, pomilor fructiferi şi esenţelor forestiere. Un climat mai blînd decît în alte părţi, cu o primăvară timpurie şi zile frumoase ce se prelungesc pînă toamna tîrziu, favorizează dezvoltarea acestor culturi. Temperatura medie este cuprinsă anual între minus 1 grad iarna şi plus 20 de grade vara. Localitatea este ferită de vînturi puternice şi este adesea scăldată de curenţi de aer cald. Climatul dulce permite dezvoltarea unor plante ca smochinul, care în mod obişnuit cresc în ţările calde. S-ar putea cultiva chiar plante subtropicale, în culturi irigate.

Locuitorii comunei Mocrea au ca îndeletnicire de bază viticultura, pomicultura, cultivarea zarzavaturilor şi păşunatul. Pe dealul Mocrei, viticultura se practică încă din timpul romanilor. Aici se obţin producţii mari de struguri, iar vinurile sînt de calitate superioară deşi cele mai multe vii de aici sînt bătrîne. Rezultatele sînt încă sub nivelul posibilităţilor existente.

Cu cîteva zeci de ani în urmă, vîrful dealului era acoperit cu păduri. Exploatarea rapace din timpul regimului burghezo-moşieresc a dezgolit chiar şi crestele, iar natura şi-a continuat opera ei distrugătoare. Pămîntul roditor de pe coaste a fost mereu spălat de torenţii proveniţi din ploi, iar apa, ne mai fiind stăvilită, [illegible] Lăsată în voia ei, natura ar putea distruge treptat totul. Omul însă poate supune natura şi poate să-i folosească elementele prin acţiunea ştiinţei. Iată ce s-ar putea face în Mocrea şi în satele învecinate. Pentru a preîntîmpina spălarea pămîntului, de pe creasta dealului şi pînă la marginea viilor şi de aici în jos, acoperind chiar o parte din terenurile care astăzi sînt ocupate cu cereale, se poate planta o livadă întinsă cu tot felul de pomi fructiferi şi viţă de vie. Rezultatele deosebite ar putea da migdalul, nucul, prunul, piersicul, alunul, caisul şi altele. Cerealele dau aici producţii scăzute şi locul lor ar putea fi ocupat cu succes de pomi fructiferi şi viţă de vie. In acelaşi timp, viile de pe coasta dealului, care au soiuri foarte variate şi valoroase, ar trebui completate, înlocuite (în parte) şi îmbunătăţite.

In livezile tinere s-ar putea planta căpşuni sau s-ar putea cultiva mazăre, fasole, pepeni, cartofi etc. Pe vîrful dealului, între plantaţiile tinere, pentru a feri solul de razele prea puternice ale soarelui, s-ar putea cultiva castanul, [illegible], levănţica, Chrysanthemum cinerariaefolium etc. Salcîmul, ulmul, dudul, stejarul, teiul, Sophora japonica, Robinia viscosa şi altele ar putea fi folosite la crearea unor perdele forestiere de protecţie, care ar putea servi în acelaşi timp şi ca plante melifere, atît de necesare pentru dezvoltarea economiei apicole.

In felul acesta, s-ar naşte în Mocrea un adevărat colţ pitoresc şi bogat, o sursă puternică de fructe, produse apicole şi s-ar îmbunătăţi şi mai mult viaţa locuitorilor de aici şi a celor din împrejurimi. Iniţiativa şi elanul oamenilor tineri şi bătrîni din comună şi satele învecinate, sprijinite şi îndrumate de staţiunea experimentală pomiviticolă din Lovrin şi de punctul experimental forestier din Deva, ar face adevărate minuni în privinţa acestor transformări.

S-ar putea extinde şi cultura unor plante din ţările calde, întrucît climatul, pămîntul, posibilitatea irigării terenurilor cu apa din canalul morilor etc., oferă condiţii mult mai prielnice decît în multe alte locuri ale ţării.

Dezvoltîndu-se sectorul pomicol, viticol şi, concomitent, sectorul silvic din preajma acestei comune, s-ar crea şi posibilitatea înfiinţării în apropiere a unei întreprinderi de industrie alimentară.

BANDI DELAMOCREA

Sectorul zootehnic asigură venituri mari colectiviştilor

Gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" din comuna Movila Miresei, raionul Brăila, şi-a dezvoltat an de an sectorul zootehnic. Pe lîngă animalele de muncă, colectiviştii au crescut şi animale de producţie. Ei au astăzi 16 vaci din rasa roşie de stepă, 463 de oi, 20 de scroafe de prăsilă şi 50 capete de tineret porcin.

Anul acesta, ca şi în anii trecuţi, printr-o bună îngrijire şi hrănire a animalelor, colectiviştii au obţinut producţii sporite de lapte, carne, lînă, ceea ce a făcut să crească simţitor veniturile şi nivelul lor de trai. Numai prin valorificarea a 400 de purcei către unităţile O.R.A.C.A., gospodăria a cîştigat peste 150.000 lei. De asemenea, venituri însemnate s-au obţinut şi din valorificarea mieilor, a produselor lactate şi a lînei.

In vederea dezvoltării şi consolidării sectorului zootehnic, cu o parte din veniturile realizate anul acesta gospodăria a cumpărat cărămizi şi alte materiale, din care va construi, în anul 1957, un grajd pentru vaci şi 2 puierniţe.

Totodată, colectiviştii şi-au propus ca, în anul viitor, să cumpere încă 7 vaci şi 150 de mieluţe de prăsilă. Se va dezvolta şi sectorul apicol, numărul coloniilor de albine urmînd a creşte de la 42, cîte sînt astăzi, la 62.

V. Tălăşanu
corespondent

TOAMNA se numără bobocii

Pe cei doi vecini îi leagă o prietenie veche. Şi măcar că Rizea e cu cîţiva ani mai bătrîn decît Drăgulin, cărarea vieţii au ţinut-o totuşi laolaltă, amar de ani. Tinereţea, apoi însurătoarea, copiii primele fire albe pe la tîmple. Griji, necazuri, bucurii mai mari sau mai mici, aproape pe toate le-au trăit laolaltă. Ceartă între ei nu s-a pomenit niciodată şi de binele unuia se bucura la fel celălalt. Şi totuşi, în urmă cu 4 ani, peste prietenia dintre Rizea şi Drăgulin s-a aşternut o umbră.

Pe scurt, lucrurile s-au petrecut cam aşa. In octombrie 1952, în comuna lor — Ciorăşti, din raionul Rîmnicu-Sărat — a luat fiinţă gospodăria colectivă „Iosif Rangheţ". Printre cele 70 de familii unite în colectivă se afla şi cea a lui Marin Drăgulin. Omul şi-a adus în gospodărie cele 3 hectare şi jumătate de pămînt, caii, căruţa şi plugul. Rizea tăcea mîlc. Pleca de cu noapte pe la cîmp, ba pe la oraş. In sfîrşit, făcea el ce făcea numai să nu dea ochii cu Drăgulin. Intr-o dimineaţă, s-au întîlnit totuşi. După ce i-a dat ziua bună, Rizea a vrut să treacă înainte. Drăgulin l-a oprit:

— Măi Costică, treabă-treabă, dar o vorbă tot poţi să scoţi cu mine. Uite, eu te-am aşteptat să vii lîngă noi dar tu, după cum mi-a spus tovarăşul de la raionul de partid, nici n-ai vrut s-auzi de aşa ceva. Acu', dacă ar fi fost altul în locul tău, m-aş fi necăjit mai puţin. Dar ai fost tu, tocmai tu, măi Costică. Ştii oare cîţi din comună şi-au dat coate? Şi ştii ce şi-au spus? Dacă de-alde Rizea — fruntaş al satului — se dă la o parte, apoi ei de ce să intre în gospodărie? Ascultă-mă, că eu...

Drăgulin se opri cu vorba-n gît. Pentru prima oară de cînd se cunoşteau, prietenul, vecinul lui, Rizea, îl privea cu ochi răi, duşmănoşi.

— Tu să mai taci... Auzi? Să taci, îţi spun! Ce-ţi pasă de ce fac eu? Imi vrei binele, ai? Vezi-ţi de-al tău. Că o să ai un biiiine... de nici n-ai să-l poţi duce. Te-ai îmbătat cu apă chioară? Să fii sănătos. Da' pe mine, pe-ai mei de-acasă, să nu-i sminteşti cu vorbe.

Nici „bună-ziua" nu şi-au spus. Unul a plecat în dreapta, celălalt în stînga uliţei.

★

Au trecut de atunci 4 ani. Certaţi, nu i-a răbdat inima să rămînă. Dar nici prietenia dinainte nu mai era între Drăgulin şi Rizea. „Bună-ziua, bună-ziua, ce mai faci, ce zici, o să plouă, tare-i cald azi", şi aşa mai departe. Vorbe care nu spuneau mai nimic. Fiecare îşi vedea de treaba lui, fără să se amestece în ciorba celuilalt.

In primii doi ani gospodăria a mers aşa şi aşa. Ba în cel de al doilea an s-au iscat şi oareşcari nemulţumiri. Recolte mai slabe, venituri puţine, oamenii murmurau. Apoi în anul al treilea, treburile au început să se îndrepte. In toamna trecută, încă 14 familii au făcut cereri ca să intre în colectivă. De geaba însă l-a aşteptat Drăgulin pe Rizea. N-a venit.

In primăvară vremea a fost bună. Ploaie la timp. Griul, porumbul creşteau văzînd cu ochii. Şi-apoi a venit seceta. Săptămîni de-a rîndul nici picătură de ploaie, nici scamă de nor pe cer. Totuşi, la colectivă, sămînţa de soi, plivitul regulat, îngrăşămintele au venit de hac secetei. S-au recoltat 1.800 kg de grîu la hectar. La porumb, arătura adîncă de toamnă, însămînţatul în pătrat şi 4 praşile zdravene au dat şi ele un rezultat bunicel: 2.500 kg la hectar.

Cît ar fi de vrednic omul, şi despre Rizea nimeni nu poate spune că are lipsă de vrednicie, singur, totuşi, ce poate să facă? Trei hectare şi jumătate avea răspîndite în patru locuri. Nevasta cu copiii pe o ţarină, el pe alta, abia de-apuci să dai două praşile în grabă la porumb şi gata, grîul ţi-a rămas neplivit. La porumb, 900 kg pe un hectar, la grîu 700. Bogdaproste şi de-atît, ferească domnul de mai rău. Da' părerea de rău tot te încearcă. Vasăzică, după toată munculiţa de-o vară, asta-i toată isprava? Abia cît să-ţi ţii zilele pînă la anul?

Ca un făcut, drumurile celor doi prieteni s-au încrucişat tot într-o dimineaţă, la sfîrşit de octombrie. De data asta, Rizea l-a oprit pe Drăgulin. Ii stătea pe buze — încă de cîteva zile — o întrebare. Nevastă-sa văzuse descărcîndu-se la de-alde Drăgulin două care pline cu de toate. Şi Rizea voia acum să afle dacă tot ce-a dus acasă era numai al vecinului.

— Da, al meu a fost tot şi.. e numai avansul. Grîu 1.200 kg, porumb 2.100, fasole 280, brînză 30 kile, 7 kile şi jumătate de lînă, 650 kg de cartofi şi 700 lei. Şi mai am de luat încă o dată pe atît. Ai să spui că banii-s cam puţini. Da' vezi că am primit 2.400 kg de pepeni în vară. Şi pentru ei am încasat parale bune de la Aprozar. Tu, cum ai ieşit? Că doar toamna se numără bobocii.

Rizea stătu o clipă pe gînduri.

— La mine, socoteala-i uşoară. Tot ce-am scos nu-i laolaltă nici cît jumătate din avansul tău. Mi-eşti doar prieten şi nu mă ascund...

Prieten! Pe Drăgulin cuvîntul îl încălzi ca o băutură tare. Aşa-i. Erau doar prieteni. De-o viaţă. Ii spunea inima că acum nu va mai trece mult şi prietenul lui, Rizea, va veni alături de ei, de colectivişti.

S. LEONARD

COLECTIVIŞTII IŞI CONSTRUIESC CASE NOI

Mulţi colectivişti de la G.A.C „Calea Fericirii" din Ştefăneşti, raionul Drăgăşani, şi-au construit locuinţe noi confortabile.

In fotografie casa de curînd terminată a colectivistului Mărgărit Mazilu.

Ce îndatoriri şi drepturi au membrii cooperativei agricole de producţie cu rentă

Mai mulţi ţărani muncitori din comuna Curmătura, raionul Segarcea, ne întreabă care sînt îndatoririle şi drepturile membrilor cooperativei agricole de producţie. Răspundem la această întrebare prin articolul de faţă.

Pentru a-şi face o viaţă cu adevărat îmbelşugată, ţăranii muncitori care intră în cooperativa agricolă de producţie au, înainte de orice, datoria de a respecta întocmai prevederile statutului-model, întrucît acesta reprezintă legea de bază a cooperativei, îndrumarul după care se conduce în toată activitatea ei. Cooperativa agricolă de producţie asigură membrilor ei mari posibilităţi pentru obţinerea unor recolte cît mai mari la hectar. In vederea dobîndirii acestor recolte, membrii cooperatori trebuie să dea o atenţie deosebită aplicării regulilor recomandate de ştiinţa agrotehnică, să facă lucrări de îmbunătăţire a solului (îndiguiri, desecări, irigaţii etc.). De asemenea, trebuie să asigure o bună îngrijire şi hrănire a animalelor de muncă şi de producţie proprietate obştească. Tot astfel, cooperatorii au datoria de a îngriji şi folosi cu chibzuinţă atît tractoarele şi maşinile puse la dispoziţie de către stat prin S.M.T.-uri, cît şi animalele de muncă, maşinile şi uneltele cooperativei.

Membrii cooperativei agricole de producţie îşi pot asigura importante surse de venituri în bani şi produse prin crearea şi dezvoltarea, pe lîngă cultura plantelor de cîmp, a mai multor ramuri de producţie. De aceea, ei trebuie să depună toate eforturile pentru continua dezvoltare a proprietăţii obşteşti prin sporirea numărului de animale şi păsări, a inventarului agricol, ridicarea de construcţii, plantarea de vii şi livezi, organizarea de ateliere pentru repararea inventarului agricol.

Una dintre principalele îndatoriri ale membrilor cooperatori este aceea de a participa cu regularitate la muncă în cooperativă. Fiecare membru capabil de muncă este obligat să efectueze în cursul anului un minimum de 80—120 de zile-muncă, repartizate pe campanii agricole. Dar simpla prezenţă la lucru nu este de ajuns. Membrii cooperativei au datoria să execute lucrările la timp, să lupte cu toate puterile pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie. Un exemplu demn de urmat în această privinţă îl oferă membrii cooperativei agricole de producţie din satul Negoiu, raionul Băileşti, care îndată după înfiinţarea cooperativei, au pornit cu însufleţire la executarea lucrărilor agricole din campania de toamnă. In numai cîteva zile, ei au însămînţat 38 ha cu grîu, folosind sămînţă triorată şi tratată, şi au făcut arături adînci pe restul terenului pentru însămînţările de primăvară.

O îndatorire de cinste a cooperatorilor este aceea de a îndeplini toate obligaţiile faţă de stat.

Fără îndoială că membrii cooperativelor agricole de producţie nu au numai îndatoriri, ci şi drepturi. Fiecare cooperator are dreptul să ia parte la adunarea generală cu drept de vot. Aici, ca adevărat stăpîn, el poate să-şi spună deschis cuvîntul în legătură cu problemele ce se discută, să aleagă şi să fie ales în conducerea cooperativei. Este bine ca membrii cooperatori să aleagă în comitetul de conducere, în comisia de revizie şi în alte munci de răspundere oameni pricepuţi, harnici, cinstiţi şi cu dragoste faţă de cooperativă. De asemenea, fiecare membru al cooperativei poate să se bucure de toate avantajele pe care le oferă cooperativa, cît şi de cele acordate de stat.

Membrii cooperativei agricole de producţie sînt liberi să dispună după voie de veniturile ce le obţin de pe urma muncii în cooperativă. Ei pot să valorifice prisosul de produse primite ca răsplată a muncii prin unităţile comerţului de stat sau cooperatist, cît şi pe piaţa liberă. Pentru transportul produselor şi pentru alte treburi personale, membrii cooperativei pot folosi atelajele cooperativei contra plată, în condiţiile stabilite de adunarea generală şi cu aprobarea comitetului de conducere, bine înţeles fără ca acest lucru să stînjenească muncile în cooperativă.

De o grijă deosebită se bucură în cooperativa agricolă de producţie femeile gravide. Ele sînt scutite de lucru vreme de o lună de zile înainte de naştere şi o lună după naştere. In tot acest timp, ele, deşi nu lucrează în cooperativă, primesc plată din partea cooperativei. Plata aceasta reprezintă jumătate din cîştigul mijlociu realizat în ultimele 12 luni, sau în caz că au o vechime mai mică de un an, jumătate din cîştigul mijlociu socotit pe timpul de cînd sînt în cooperativă.

Peste 2.100 de hantri fără reparaţii

Lucrez la S.M.T Albeşti, regiunea Constanţa, de peste trei ani. In toamna anului trecut, prin septembrie, mi s-a încredinţat unul din tractoarele noi M.T.Z., cu care tocmai fusese dotată staţiunea noastră. De la 1 septembrie 1955 şi pînă în prezent, lucrînd pe ogoarele gospodăriei colective din satul meu, Hagieni, am executat cu acest tractor 2.113 hantri, fără ca în acest timp să i se fi făcut vreo reparaţie.

Mulţi tractorişti din staţiunea noastră mă întreabă deseori care este secretul succeselor mele? După părerea mea, însă, nu e vorba de vreun secret, ci numai de buna îngrijire şi exploatare a tractorului şi maşinilor agricole cu care lucrez.

Luînd în primire noul tractor M.T.Z. am căutat să nu-l forţez de la început, ci l-am solicitat treptat-treptat. Intîi, am lucrat cu viteze mici — I şi a II-a — pe care le-am utilizat multă vreme, pînă cînd am considerat că rodajul tractorului a fost făcut pe deplin. Numai după aceea am lucrat din plin cu toate vitezele tractorului.

Ştiam din experienţă că, pentru a executa un volum mare de lucrări de bună calitate, este necesar ca, atît tractorul, cît şi maşinile remorcate să fie îngrijite cu cea mai mare atenţie. De aceea, am respectat cu stricteţe normativul de îngrijiri tehnice zilnice şi periodice. In fiecare zi curăţ de praf şi noroi tractorul şi maşina remorcată, strîng şuruburile slăbite, gresez agregatul, alimentez motorul cu combustibil, lubrifianţi şi apă, controlez cu grijă funcţionarea tractorului.

Alimentarea motorului cu carburanţi o fac direct din remorca-cisternă prin furtun şi sită cu triplă filtrare, pentru ca motorina să nu vină în contact cu aerul îmbîcsit de praf.

La fiecare 50 de ore de funcţionare execut îngrijirea tehnică nr. 1 (I.1) şi schimb uleiul. Pe cel ars îl colectez într-un vas special, cînd motorul este cald, şi-l predau staţiunii spre a fi trimis la rafinărie pentru regenerare. Spăl cu motorină baia motorului mare şi filtrele de curăţire fină şi grosolană şi numai după aceea completez nivelul uleiului din baie. Totodată, scurg reziduurile din corpurile filtrelor de combustibil, din rezervorul de combustibil al motorului Diesel şi din decantorul rezervorului de combustibil al motoraşului de pornire; verific şi — la nevoie — reglez întinderea curelelor ventilatorului, apoi curăţ şi spăl filtrul precurăţitor.

După 100 de ore de lucru fac îngrijirea tehnică nr. 2 (I.2), în cadrul căreia verific şi reglez mecanismul de distribuţie şi ambreiaj. De asemenea, spăl sistemul de alimentare cu aer şi reglez după nevoie jocul supapelor. Bine înţeles, toate acestea le fac în plus faţă de lucrările de întreţinere zilnice şi faţă de îngrijirea tehnică nr. 1.

In cadrul îngrijirii tehnice nr. 3 (I.3), la care mă ajută şi şeful brigăzii, tov. Gh. Opriş, execut toate lucrările prevăzute la I.2. In plus, verific injectoarele (înlocuind eventual injectoarele sau numai pulverizatoarele defecte) şi înlocuiesc curelele uzate de la ventilator. Tot în cadrul acestei îngrijiri verific starea piuliţelor şi siguranţelor de la buloanele de bielă, ambreiajul motorului de pornire, garniturile Simering, reglez jocul axial al rulmenţilor conici şi mecanismul de direcţie şi spăl cu benzină bujia servo-motorului. Fac apoi ungerea tractorului conform tabelului de ungere.

Executînd toate aceste lucrări la vreme, am putut prelungi cu mult peste normă durata de funcţionare a tractorului. In toată această perioadă (1 septembrie 1955—20 octombrie 1956), aveam dreptul la executarea unui număr de 8 îngrijiri nr. 4 (I.4) şi 8 reparaţii generale, care însă n-au fost necesare şi nu s-au făcut, neschimbînd în tot acest timp nici măcar un singur segment.

Maşinile agricole cu care lucrez sînt şi ele la fel de bine îngrijite, aşa după cum cere normativul.

Dar, pentru a executa un volum mare de lucrări, numai respectarea normativului de îngrijiri tehnice nu este de ajuns. Pentru a folosi întreaga forţă de lucru a tractorului, eu am căutat să aplic metode înaintate de lucru. Acum, bunăoară, lucrez la însămînţări cu un agregat complex format dintr-o discuitoare, o semănătoare şi 4 cîmpuri de grapă, cu ajutorul căruia, cu toată uscăciunea, pămîntul se mărunţeşte bine, însămînţările făcîndu-se la un înalt nivel calitativ. La arături eu schimb de cîte 2, 3 şi chiar de 4 ori pe zi fiarele plugului suspendat P.N.3—30, cu care este înzestrat tractorul pe care-l mînuiesc.

Mai trebuie să adaug că m-am străduit să-mi organizez astfel munca, încît să înlătur complet deplasările inutile şi mai ales deplasările în gol, să nu am opriri neproductive în timpul lucrului. De exemplu, semănătorile cu care lucrez sînt aprovizionate de către colectivişti din mers, economisindu-se astfel la maximum timpul bun de lucru.

Pentru a îngriji temeinic maşinile şi a le exploata raţional, eu caut să-mi ridic în permanenţă nivelul tehnico-profesional. In această privinţă, pe lîngă şeful meu de brigadă m-au ajutat mult şi tovarăşii din conducerea staţiunii.

Muncind aşa după cum am arătat mai sus, am făcut şi mari economii de carburanţi şi piese de schimb. Astfel, economiile de motorină şi benzină se ridică pînă acum la 8.477 kg, iar economiile realizate prin evitarea celor 8 I.4 şi 8 R.g însumează 69.202 lei.

Sînt sigur că în toamna aceasta voi mai executa încă mulţi hantri cu tractorul meu, pînă ce îl voi aduce la atelierul staţiunii pentru a i se executa prima reparaţie.

SERVET HAGIMAMBET
tractorist la S.M.T. Albeşti, raionul Negru-Vodă regiunea Constanţa

Recolte mari la gospodăriile colective

Aplicarea cu stricteţe a măsurilor agrotehnice a făcut ca gospodăriile agricole colective din Regiunea Autonomă Maghiară să obţină şi anul acesta o producţie sporită de cereale cu toate că timpul a fost nefavorabil. Astfel, G.A.C. „Gheorghe Doja" din comuna Turia, raionul Tg. Secuesc, a realizat 3000 kg de grîu la hectar; G.A.C. „Viaţa Nouă" din Nicoleşti-Ciba, raionul Tg. Mureş, a obţinut o producţie medie de 4.100 kg de porumb ştiuleţi la hectar, iar G.A.C. „Drum Nou" din Lăzarea, raionul Gheorghieni, a recoltat 22.200 kg de cartofi la hectar.

Colectiviştii din Chendu Mare, raionul Sîngeorgiu de Pădure, au obţinut de pe 63 ha o producţie medie de 1.900 kg de grîu la hectar, în timp ce ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din aceeaşi comună au cules doar 1.300 kg de grîu la hectar. De pe 10 ha colectiviştii din Chendu Mare au recoltat peste 25 vagoane de sfeclă de zahăr.

Ca urmare a muncii duse de organele de partid şi de stat şi a bunelor rezultate obţinute în unităţile agricole socialiste, în ultimul timp în Regiunea Autonomă Maghiară au luat fiinţă 70 de gospodării agricole colective şi întovărăşiri agricole. Numărul colectiviştilor şi întovărăşiţilor a sporit cu încă 3.285 de familii de ţărani muncitori, iar suprafaţa acestor unităţi agricole cu 5.400 ha de pămînt.

Să pregătim din timp iernarea animalelor

Intreţinerea şi hrănirea animalelor în timpul iernii constituie o problemă importantă atît pentru crescătorii de animale, cît şi pentru conducerile gospodăriilor agricole colective, ale întovărăşirilor agrozootehnice şi ale gospodăriilor agricole de stat. In această perioadă de timp, animalele au nevoie de un adăpost călduros, iar îngrijirea lor corporală trebuie făcută mai des şi cu mai multă grijă. Pe de altă parte populaţia are nevoie în acest anotimp de mai multe alimente de origine animală, ceea ce înseamnă că productivitatea animalelor trebuie să fie menţinută la acelaşi nivel ca şi în timpul verii.

In primul rînd, atenţia trebuie îndreptată spre **asigurarea furajelor de toate felurile şi în cantităţi** îndestulătoare pentru ca hrănirea animalelor pînă la noua recoltă să se facă în condiţii bune. **Fînurile, paiele şi grăunţele recoltate trebuie depozitate în apropierea grajdurilor**, astfel încît transportul lor de la locul de depozitare şi pînă la grajd să se facă cu uşurinţă, chiar şi în timpul cel mai nefavorabil. Nerespectarea acestei măsuri a făcut ca deseori animalele să rămînă mai multe zile nehrănite, deoarece furajele, aflîndu-se la distanţe mari nu au putut fi transportate la grajd din cauza noroaielor mari, zăpezilor, a ploilor sau a gerului.

O deosebită grijă trebuie dată în acest timp **modului cum sînt depozitate furajele**, pentru ca acestea să nu se strice din cauza ploilor, umezelii sau îngheţului. In acest scop, stogurile de fîn şi de paie vor fi controlate dacă sînt bine clădite şi acoperite, apoi din timp în timp verificate, pentru ca ploaia să nu le pătrundă şi să le strice. De asemenea, trebuie verificat acoperişul şurilor, fînarelor etc., unde sînt depozitate fînurile. Sfecla, morcovii, cartofii şi celelalte furaje suculente trebuie depozitate în locuri ferite de îngheţ sau în silozuri. **La depozitarea grăunţelor din recolta acestui an trebuie să se ţină seama că ele au un procent mare de umiditate** şi dacă nu sînt depozitate în magazii uscate şi aerisite, se pot strica uşor.

O hrană foarte bună în timpul iernii pentru animale o constituie **furajele însilozate**. Pe lîngă furajele ce au fost însilozate la timpul potrivit, se mai pot însiloza în săptămînile acestea cocenii de porumb, capetele de la frunzele de sfeclă etc.

Pentru fiecare vacă trebuie să se însilozeze cel puţin 3—4 tone de nutreţ, 1,5—2 tone pentru fiecare taur şi 0,5 tone pentru fiecare berbec.

In afară de grija ce trebuie dată pentru asigurarea hranei animalelor, o deosebită atenţie se va acorda **pregătirii adăposturilor**. Pentru timpul rece şi ploios, animalele au nevoie de adăposturi bune, care să le ferească de frig, ploaie şi curenţi reci. De aceea, grajdurile, cocinile, coteţele şi saivanele trebuie din timp pregătite, pentru a oferi animalelor adăposturi calde, luminoase, uscate, aerisite şi sănătoase pe timpul iernii. Astfel, se vor completa ochiurile de sticlă ce lipsesc de la ferestre, iar uşile se vor căptuşi cu paie sau cu saci, pentru a împiedica intrarea aerului rece în grajd. Ieslele şi jgheaburile se vor repara, se vor înlocui scîndurile stricate din podele, iar în cazul cînd patul animalelor este din pămînt, se sapă şi se scoate un strat de 10—15 cm de pămînt şi se înlocuieşte cu altul proaspăt bine bătătorit.

Şanţurile de scurgere a urinei vor fi curăţate şi desfundate. După ce aceste lucrări au fost terminate, se execută o **curăţenie generală** a grajdului, apoi se face **dezinfecţia**. Pregătirea adăpostului pentru iernatul animalelor se consideră terminată numai după ce el va fi văruit complet atît pe dinafară, cît şi în interior.

Adăposturile mai vechi, cît şi celelalte construcţii, trebuie controlate şi din punct de vedere al **rezistenţei acoperişului la greutatea zăpezii** ce cade în timpul iernii. Nu rareori s-a întîmplat ca în iernile grele, la grajdurile vechi şi şubrede acoperişul să cadă din cauza zăpezii, provocînd dărîmarea grajdului şi numeroase accidente la animale.

De asemenea, este necesar să se ia măsuri ca **podul grajdurilor să fie închis**, reparîndu-se şi montîndu-se la loc uşile, completîndu-se scîndurile lipsă. In felul acesta se vor evita accidentele ce le pot provoca vînturile puternice, care, pătrunzînd sub acoperiş, îl strică, dezvelind grajdul.

In această perioadă este necesar să se facă **revizuirea şi repararea conductelor şi a instalaţiilor pentru apă** din gospodării, în vederea funcţionării acestora în bune condiţii pe totul timpul iernii. In jurul fîntînilor pămîntul se va bătători şi pietrui, pentru ca animalele să nu se înnămolească în timpul adăpatului. Pompele de apă vor fi ferite de îngheţ prin învelirea lor în paie şi gunoi. In grajduri vor fi aşezate butoaie cu apă, din care să se facă adăpatul pe timp geros, fiindcă nu este sănătos a se da viţelor apă prea rece, aceasta putînd provoca îmbolnăvirea lor.

O preocupare de seamă pentru conducerile G.A.S.-urilor, G.A.C.-urilor şi întovărăşirilor zootehnice o constituie **terminarea construcţiilor zootehnice pînă la data de 25 noiembrie a.c.**

Pentru plimbarea animalelor, pe lîngă fiecare grajd trebuie amenajate **padocuri**. Acestea vor fi construite pe terenuri nemlăştinoase şi pietruite, care să nu reţină apa.

O mare atenţie se va da pregătirii furajelor. Astfel, înainte de a se administra, furajele vor fi pregătite prin tocare, înmuiere, saramurare, opărire, tratare cu vapori, tratare cu apă de var etc. Cocenii, fînurile de calitate inferioară şi paiele vor fi tocate, înmuiate sau saramurate şi apoi date ca hrană animalelor.

Conducătorii trusturilor regionale Gostat, organele de conducere din G.A.S.-uri, conducerile G.A.C.-urilor, zootehniştii şi medicii veterinari de la punctele agricole şi raioane au datoria de a sprijini şi impulsiona cu toată energia aplicarea tuturor măsurilor pregătitoare, în vederea iernării animalelor în cele mai bune condiţii.

Dr. EUGEN MICLEA
din Ministerul Agriculturii

DEMONSTRAŢIE PRACTICA

Agronomul Ion Herghelegiu de la punctul agricol Buftea, raionul Răcari, organizează deseori demonstraţii practice, prin care explică ţăranilor muncitori cum trebuie aplicate diferite metode agrotehnice. Iată-l în timpul unei astfel de demonstraţii organizată pe tema: „Cum trebuie făcută o platformă de gunoi"
(Foto: D. CONSTANTINESCU)

Declarația guvernului U. R. S. S.
cu privire la bazele dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării între U. R. S. S. și celelalte țări socialiste

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

Baza de nezdruncinat a relațiilor externe ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste a fost și rămîne politica coexistenței pașnice, a prieteniei și colaborării între toate statele.

Această politică își găsește expresia cea mai profundă și consecventă în relațiile dintre țările socialiste. Fiind unite prin idealurile comune ale construirii societății socialiste și prin principiile internaționalismului proletar, țările marii comunități a națiunilor socialiste își pot întemeia relațiile numai pe principiile deplinei egalități în drepturi, respectării integrității teritoriale, independenței și suveranității de stat, neamestecului unuia în treburile altuia. Aceasta nu exclude, ci dimpotrivă presupune o strînsă colaborare frățească și într-ajutorare între țările comunității socialiste în domeniul economic, politic și cultural.

Pe această bază, după cel de al doilea război mondial și după nimicirea fascismului, s-a format, s-a consolidat și și-a demonstrat marea forță vitală, orînduirea de democrație populară creată într-o serie de țări din Europa și Asia.

In procesul instaurării noii orînduiri și al profundelor transformări revoluționare ale relațiilor sociale au existat numeroase dificultăți, sarcini nerezolvate și greșeli fățișe, printre care și greșeli în relațiile dintre țările socialiste, încălcări și greșeli care au făcut să diminueze valoarea principiului egalității în drepturi în relațiile dintre statele socialiste.

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a condamnat cu toată hotărîrea aceste încălcări și greșeli și a trasat sarcina ca în relațiile sale cu celelalte țări socialiste Uniunea Sovietică să înfăptuiască consecvent principiile leniniste ale egalității în drepturi a popoarelor. Congresul a proclamat necesitatea de a se ține seama pe deplin de trecutul istoric și de particularitățile fiecărei țări care a pășit pe calea construirii unei vieți noi.

Guvernul sovietic traduce în viață în mod consecvent aceste hotărîri istorice ale Congresului al XX-lea, care creează condiții pentru întărirea continuă a prieteniei și colaborării între țările socialiste pe baza de neclintit a respectării deplinei suveranități a fiecărui stat socialist.

După cum au arătat evenimentele din ultima vreme, a devenit necesar să se facă o declarație corespunzătoare cu privire la poziția Uniunii Sovietice în ce privește relațiile dintre U.R.S.S. și celelalte țări socialiste, în primul rînd în domeniile economic și militar.

Guvernul sovietic este gata să discute împreună cu guvernele celorlalte state socialiste măsuri care să asigure dezvoltarea și întărirea continuă a legăturilor economice dintre țările socialiste spre a se înlătura orice posibilitate de încălcare a principiului suveranității naționale, al avantajului reciproc și egalității în drepturi în relațiile economice.

Acest principiu trebuie să se extindă și asupra consilierilor. Se știe că în perioada inițială a formării noii orînduiri sociale, la cererea guvernelor țărilor de democrație populară, Uniunea Sovietică a trimis în aceste țări un număr de specialiști ai săi — ingineri, agronomi, lucrători științifici, consilieri militari. In ultima perioadă guvernul sovietic a ridicat în repetate rînduri în fața statelor socialiste problema rechemării consilierilor săi.

Intrucît în prezent, în țările de democrație populară există cadre naționale calificate în toate domeniile construcției economice și militare, guvernul sovietic consideră că trebuie să examineze de urgență împreună cu celelalte state socialiste problema utilității rămînerii pe viitor în aceste țări a consilierilor U.R.S.S.

In domeniul militar o bază importantă a relațiilor dintre Uniunea Sovietică și țările de democrație populară este Tratatul de la Varșovia prin care semnatarii lui și-au asumat obligații politice și militare corespunzătoare, printre care și obligația de a lua „de comun acord măsurile necesare pentru întărirea capacității lor de apărare, pentru a apăra munca pașnică a popoarelor lor, a garanta integritatea granițelor și teritoriilor lor și a asigura apărarea împotriva unei agresiuni posibile".

Se știe că în conformitate cu Tratatul de la Varșovia și cu acordurile guvernamentale în republicile Ungară și Romînă se află unități sovietice. In Republica Polonă, unitățile sovietice se află în baza acordului de la Potsdam intervenit între cele patru puteri și în baza Tratatului de la Varșovia.

In celelalte țări de democrație populară nu există unități militare sovietice.

In vederea asigurării securității reciproce a țărilor socialiste, guvernul sovietic este gata să examineze, împreună cu celelalte țări socialiste — participante la Tratatul de la Varșovia problema trupelor sovietice aflate pe teritoriile țărilor mai sus menționate.

In această chestiune guvernul sovietic pornește de la principiul general că staționarea trupelor unui anumit stat — participant la Tratatul de la Varșovia — pe teritoriul unui alt stat — participant la Tratatul de la Varșovia — se înfăptuiește în baza înțelegerii dintre toate țările participante la tratat și numai cu consimțămîntul acelui stat pe al cărui teritoriu, la cererea sa, sînt staționate sau vor fi staționate aceste trupe.

Guvernul sovietic consideră necesar să facă o declarație în legătură cu evenimentele din Ungaria. Desfășurarea evenimentelor a arătat că oamenii muncii din Ungaria, care au realizat un mare progres pe baza orînduirii democrat-populare, pun în mod just problema necesității lichidării lipsurilor serioase existente în domeniul construcției economice, al ridicării continue a bunei stări materiale a populației, al luptei împotriva denaturărilor birocratice din aparatul de stat. La această mișcare justă și progresistă a oamenilor muncii s-au alăturat însă rapid forțele reacțiunii întunecate și ale contrarevoluției, care încearcă să folosească nemulțumirea unei părți a oamenilor muncii pentru a submina bazele orînduirii democrat-populare din Ungaria și a reinstaura în această țară vechile rînduieli capitalisto-moșierești.

Guvernul sovietic ca și întregul popor sovietic regretă profund că desfășurarea evenimentelor din Ungaria a dus la vărsări de sînge.

La rugămintea guvernului popular ungar, guvernul sovietic și-a dat consimțămîntul la deplasarea în Budapesta a unor unități militare sovietice pentru a ajuta armata populară ungară și autoritățile ungare să instaureze ordinea în oraș.

Avînd în vedere că staționarea pe viitor a unităților militare sovietice în Ungaria poate servi ca pretext pentru o și mai mare agravare a situației, guvernul sovietic a dat ordin comandamentului său militar să retragă unitățile militare sovietice din orașul Budapesta imediat ce acest lucru va fi considerat necesar de către guvernul ungar.

In afară de aceasta, guvernul sovietic este gata să înceapă tratativele corespunzătoare cu guvernul Republicii Populare Ungare și cu ceilalți participanți la Tratatul de la Varșovia, în problema menținerii trupelor sovietice pe teritoriul Ungariei.

Apărarea cuceririlor socialiste ale Ungariei democrat-populare este în acest moment obligația principală și sfîntă a muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, a întregului popor muncitor ungar.

Guvernul sovietic își exprimă convingerea că popoarele țărilor socialiste nu vor permite forțelor reacționare externe și interne să zdruncine bazele orînduirii democrat-populare, cucerită și consolidată prin lupta plină de abnegație și prin munca muncitorilor, țăranilor, intelectualilor fiecărei țări. Ele vor depune toate eforturile pentru ca, lichidînd toate piedicile care stau în calea întăririi continue a bazelor democratice, a independenței și suveranității țărilor lor, să dezvolte pe viitor bazele socialiste ale fiecărei țări, economia și cultura fiecăreia pentru creșterea continuă a bunei stări materiale și a nivelului cultural al tuturor oamenilor muncii; ele vor întări unitatea frățească și ajutorul reciproc între țările socialiste pentru întărirea măreței cauze a păcii și socialismului.

30 octombrie 1956.

Sub semnul prieteniei și al colaborării frățești

La 27 octombrie a.c. a avut loc pe insula Brioni un eveniment de mare importanță pentru poporul nostru și popoarele iugoslave. La orele 19, în Vila Albă, reședința președintelui Tito, de pe insula Brioni, a avut loc solemnitatea semnării documentelor care consfințesc succesul convorbirilor purtate între delegația guvernului Republicii Populare Romîne și delegația guvernului iugoslav. Despre acest succes vorbește în egală măsură comunicatul comun și acordurile încheiate: acordul comercial și de plăți, protocolul cu privire la schimburile de mărfuri pe anii 1957—1960, acordul cu privire la colaborarea economică și tehnico-științifică dintre Republica Populară Romînă și R. P. F. Iugoslavia, acordul de colaborare culturală dintre R.P.R. și R. P. F. Iugoslavia, precum și declarația cu privire la relațiile dintre Partidul Muncitoresc Romîn și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia.

Se știe din istorie că prietenia dintre cele două popoare — romîn și iugoslav — s-a făurit și s-a întărit în decursul veacurilor trecute. Aceste relații de prietenie au căpătat un nou conținut în prezent, cînd ambele popoare își construiesc viitorul lor socialist și luptă pentru asigurarea și menținerea păcii în lume. După înlăturarea neînțelegerilor semănate în trecutul apropiat între cele două popoare, declarația comună semnată la București, cu prilejul vizitei delegației guvernamentale și de partid a R.P.F. Iugoslavia, condusă de tov. Iosip Broz-Tito în țara noastră, a pus baza reluării colaborării dintre cele două țări.

Prevederile acestei declarații aplicate în practică au creat o temelie solidă pentru dezvoltarea bunelor relații între cele două țări socialiste. Documentele semnate la Brioni constituie o nouă treaptă pe calea întăririi prieteniei dintre poporul romîn și cel iugoslav. Prietenia dintre cele două țări socialiste se bazează pe înaltele principii ale suveranității, integrității teritoriale, egalității în drepturi, a respectului reciproc și a neamestecului în treburile interne. In spiritul acestor principii, care stau la baza prieteniei dintre popoarele noastre, a fost încheiat acordul cu privire la colaborarea în domeniul economic și tehnico-științific între R.P.R. și R. P. F. Iugoslavia. In viitorii patru ani, potrivit prevederilor acestui acord, schimbul de mărfuri între cele două țări va crește cu cel puțin 50—60 la sută, față de 1956. Deosebit de important este și sprijinul reciproc în domeniul științific și tehnic, care se stabilește prin acest acord. Dezvoltarea relațiilor economice între cele două țări creează condițiile necesare pentru înfăptuirea unei lucrări comune de proporții uriașe, folosirea resurselor hidro-energetice ale Dunării în sectorul Porților de Fier. In vederea conducerii și coordonării lucrărilor care vor fi întreprinse, cele două guverne au hotărît înființarea unei comisii mixte romîno-iugoslave.

Lărgirea contactelor și a schimbului de experiență în domeniul științei și culturii vor contribui la o mai bună cunoaștere și apropiere reciprocă între cele două popoare. Acordul de colaborare culturală prevede în această direcție o serie de măsuri, cum sînt: colaborarea dintre institutele științifice, organizațiile cultural-educative, posturi de radio și televiziune, schimbul de publicații, filme și alte materiale cu caracter cultural, schimburi de vizite ale oamenilor de cultură și știință.

Colaborarea dintre partidele clasei muncitoare, care în ambele țări sînt forța conducătoare a statului, au o mare importanță pentru dezvoltarea prieteniei romîno-iugoslave. Convorbirile tovărășești de la Brioni, ca și cele precedente de la București, au avut ca țel lărgirea relațiilor, a schimbului de experiență, a dezvoltării contactelor și a colaborării dintre Partidul Muncitoresc Romîn și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia. Intărirea acestei colaborări, după cum se constată în declarația celor două partide, este în interesul mișcării muncitorești internaționale, al întăririi și dezvoltării socialismului în lume. Relațiile dintre cele două partide se vor dezvolta pe baza încrederii depline a sincerității și egalității în drepturi, a neamestecului în treburile interne, a schimbului liber de păreri, care subînțelege și critica constructivă și tovărășească.

Poporul romîn salută din toată inima rezultatele pozitive ale convorbirilor romîno-iugoslave, conștient că întărirea prieteniei și a colaborării frățești între cele două țări servește cauza păcii și socialismului.

Agresiunea împotriva Egiptului amenință pacea și securitatea popoarelor

Un val de indignare a cuprins întreaga lume iubitoare de pace. Cercurile agresive din Anglia și Franța au pus în mare primejdie pacea lumii. Aceste cercuri, folosind ca unealtă guvernul Israelului, au dezlănțuit intervenția armată împotriva Egiptului pentru a reocupa cu forța zona Canalului de Suez și a readuce trupele pe teritoriul statelor arabe. Guvernul Israelului, care a acceptat rolul pe care i l-au rezervat cercurile imperialiste ce încearcă să-și restabilească asuprirea colonială în Orient, n-a putut și nici nu putea să motiveze agresiunea pe care a pornit-o împotriva Egiptului. Motivarea acestei agresiuni a dat-o ultimatum-ul adresat Israelului și Egiptului de către guvernele Angliei și Franței. Acest ultimatum al guvernelor sus-amintite cerea Egiptului ca în termen de 12 ore să accepte de fapt reîntoarcerea trupelor anglo-franceze în zona Canalului de Suez — chipurile în scopul preîntîmpinării operațiilor militare dintre Israel și Egipt.

In acest ultimatum, puterile occidentale puneau pe același picior și statul agresor, Israelul, și statul asupra căruia se dezlănțuise agresiunea, Egiptul.

Dar de fapt ultimatum-ul era și el un pretext pentru dezlănțuirea intervenției, pentru că guvernele Angliei și Franței nici n-au așteptat expirarea lui și au anunțat că indiferent de răspunsul Egiptului, forțele militare anglo-franceze au primit ordin să intervină.

Că guvernele Angliei și Franței erau hotărîte să folosească forța pentru reocuparea militară a zonei Canalului de Suez a dovedit-o pe deplin poziția lor în Consiliul de Securitate care s-a întrunit de urgență pentru a examina situația. Reprezentanții Angliei și Franței au împiedicat prin votul lor de veto luarea de măsuri de către Consiliul de Securitate care să pună capăt situației deosebit de primejdioase create. Reprezentantul Franței a dat pe față fără jenă motivul intervenției acuzînd Egiptul că a naționalizat Canalul de Suez.

Pentru omenire este desigur dureros să constate că Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite n-a putut acționa în conformitate cu Carta O.N.U. și cu interesele păcii. Lumea constată cu indignare că cei care subminează încă o dată activitatea O.N.U.-ului sînt tot guvernele occidentale.

In sprijinul cauzei drepte a Egiptului s-au pronunțat o serie de guverne care au cerut O.N.U.-lui să ia urgente măsuri pentru soluționarea situației create în urma agresiunii Israelului și a intervenției armate a Angliei și Franței împotriva Egiptului. In declarațiile guvernului sovietic și a președintelui Tito sînt subliniate legăturile care au existat între agresiunea Israelului și cea anglo-franceză. Și declarația guvernului sovietic și declarația președintelui Tito atrag atenția asupra urmărilor grave pe care le-ar avea pentru pace continuarea agresiunii împotriva Egiptului. De altfel, reprezentantul R.P.F. Iugoslavia în Consiliul de Securitate a făcut propunerea de a se convoca de urgență o sesiune extraordinară a Adunări Generale a O.N.U. Propunerea a fost acceptată, cu toate că și de data aceasta Anglia și Franța s-au opus.

Opinia publică mondială, care condamnă cu hotărîre complotul și agresiunea împotriva Egiptului, nu și-a pierdut încă speranța că O.N.U. va interveni totuși pentru a pune capăt situației deosebit de grave create. Exprimîndu-și indignarea față de agresori, opinia publică este hotărîtă să sprijine Organizația Națiunilor Unite să-și îndeplinească rolul său.

Situația din Ungaria

BUDAPESTA 31 (Agerpres). — La Budapesta muncitorii de la numeroase fabrici sînt gata să înceapă lucrul pentru înlăturarea distrugerilor.

La fabrica de vagoane și mașini „Ganz" muncitorii au hotărît să lucreze la repunerea în circulație a tramvaielor. Serviciile poștale au început să funcționeze. Spre seară circulația pe străzi a început să fie mai animată. Trupele sovietice au fost retrase din Budapesta. Potrivit relatărilor posturilor de radio, în unele puncte ale orașului se aud focuri de armă. Pe unele străzi sînt arse pe rug cărți. Se anunță că în diferite orașe din Ungaria se reorganizează vechile partide politice. Reprezentanți ai Partidului Social Democrat au anunțat pe președintele Consiliului de Miniștri, Imre Nagy, că acceptă să-și desemneze participanții în guvernul de coaliție.

★

BERLIN 31 (Agerpres). — A.D.N. Un număr de unguri care trăiesc în lagărele situate în unele orașe din sudul Germaniei occidentale, cum ar fi Nürnberg și Fuerth, urmează să fie trimiși în Ungaria pentru a servi drept rezervă rebelilor. In această privința, agenția vest-germană D.P.A. anunță că unii dintre aceștia sînt de pe acum pe cale să ia parte la lupte.

★

BERLIN 31 (Agerpres). — După cum transmite postul de radio Dresda, grupe ale serviciului secret american și grupe contrarevoluționare încearcă să treacă granița austro-ungară pentru a instiga la noi revolte și vărsări de sînge. Conform știrilor din presa austriacă, s-au înființat în anumite puncte de graniță adevărate cartiere generale ale fasciștilor, care, sub directa conducere a centrelor fasciste aflate în solda spionajului american, aduc în Ungaria din Bavaria și alte părți ale Germaniei occidentale grupuri contrarevoluționare.

Ziarul vienez „Neuer Kurier" a anunțat deschis programul intervenției. Se subliniază că în orașele ungare situate în apropierea graniței cu Austria au fost aduse așa-zise posturi de radiodifuziune „libere". Ele au fost aduse în Ungaria de peste graniță și emisiunile lor au același caracter cu cele ale postului fascist „Europa liberă".

★

BUDAPESTA 1 (Agerpres)

După 8 zile de la începerea tulburărilor situația încă nu s-a normalizat. In orașul Budapesta, unele clădiri sînt în flăcări. Intrucît numeroase spitale au fost avariate, Ministerul Sănătății face apel la muncitorii constructori să se prezinte la aceste spitale pentru a începe reparațiile strict necesare.

Potrivit postului de radio Budapesta, în Ungaria a fost creat „Consiliul Sindicatelor Libere din Ungaria" care a anunțat că se va retrage din Federația Sindicală Mondială.

Au fost efectuate schimbări în conducerea Ministerului Apărării Naționale.

Radio Budapesta a transmis chemarea „Comitetului Revoluționar Studențesc" în care se spune că acesta consideră actuala conducere politică drept provizorie. El a formulat o serie de revendicări ultimative. Intr-un manifest, același „Comitet" a cerut demiterea miniștrilor comuniști.

Referindu-se la reconstituirea partidului micilor agrarieni, postul de radio al Berlinului democrat precizează că „partidul nou creat al chiaburilor și junkerilor și-a expus programul net antisovietic și a cerut anularea Tratatului de la Varșovia".

Creșterea productivității și reducerea cheltuielilor pe unitatea de produs în colhozuri și sovhozuri

POLOVENKO SPARTAK IVANOVICI

docent la catedra de economie agrară a Facultății de economie politică — Universitatea Lomonosov — Moscova

In Directivele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. o atenție deosebită se acordă creșterii productivității muncii în colhozuri și sovhozuri, factor hotărîtor în îndeplinirea sarcinilor cu privire la dezvoltarea producției agricole în cel de al VI-lea plan cincinal.

Intărirea bazei tehnico-materiale și creșterea însemnată a nivelului mecanizării și electrificării muncilor agricole, aplicarea pe scară largă a realizărilor științei agricole și a tehnicii, repartizarea rațională și specializarea agriculturii și zootehniei pe raioanele și colhozurile țării, precum și întărirea colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor cu cadre de conducere și specialiști permit să se sporească cu mult producția agricolă. Sarcina constă în a asigura folosirea eficace a tehnicii, a pămîntului arabil, răspîndirea pe scară largă a experienței colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor fruntașe, care au obținut indici înalți de creștere a productivității muncii, de reducere a cheltuielilor pe unitatea de produs în sectorul vegetal și animal.

In ultimii ani, în colhozuri și sovhozuri a crescut cu mult productivitatea muncii. Cu toate acestea, în colhozuri și sovhozuri există încă rezerve uriașe atît pentru sporirea productivității muncii, cît și pentru reducerea cheltuielilor de muncă și de fonduri pe unitatea de produs agricol.

Experiența în muncă a colhozurilor, sovhozurilor și S.M.T.-urilor a arătat că factorul hotărîtor pentru sporirea productivității muncii în sectorul culturii plantelor în colhozuri îl constituie mecanizarea muncilor agricole, organizarea rațională a procesului de producție, reducerea cheltuielilor generale de producție, a cheltuielilor administrative etc.

Factorul hotărîtor de sporire a productivității muncii în sectorul zootehnic îl constituie crearea unei puternice baze furajere, organizarea rațională a proceselor de producție la ferme, introducerea metodei mulsului vacilor de 2 ori pe zi, îngrășarea rapidă a porcilor, întreținerea și hrănirea în grup a porcilor, precum și folosirea pe scară largă a adăpătorilor și troacelor automate.

Rezultate bune în creșterea productivității muncii le-a obținut colhozul „Komintern", raionul Moghilev, regiunea Moghilev, din R.S.S. Bielorusă. Datorită aplicării metodelor agrotehnice avansate și mecanizării producției de cereale cu ajutorul S.M.T.-urilor, în anul 1955, pentru fiecare chintal de cereale s-au cheltuit 2,7 zile-muncă, față de 3,4 zile-muncă în anul 1954.

A crescut cu mult productivitatea muncii în ramura porcină a acestui colhoz. Așa, de pildă, dacă în anul 1951 s-a obținut, calculindu-se la un singur îngrijitor de porci, 9,4 chintale de carne de porc, pentru obținerea unui chintal de carne de porc cheltuindu-se 64,7 zile-muncă, în 1955 s-au obținut 29,4 chintale de carne de porc, cheltuindu-se 21,6 zile-muncă. Creșterea productivității muncii mai sus menționată este o urmare a organizării juste a îngrășării porcilor, mecanizării proceselor de muncă la ferme și îmbunătățirii muncii de ameliorare a rasei.

In anul 1955, în acest colhoz s-au obținut, la fiecare sută de hectare de teren arabil, 32,9 chintale de carne de porc, față de 21 chintale, cît s-a obținut în anul 1954, iar venitul realizat în sectorul porcin a depășit suma de 1.200.000 de ruble.

Au scăzut cu mult cheltuielile de muncă pe unitatea de producție și în sectorul zootehnic al colhozului „Drumul Vieții Noi", raionul Kuntev, regiunea Moscova. Astfel, dacă în 1951 cheltuielile pentru un chintal de lapte au fost de 9,2 zile-muncă, în 1954 ele au fost doar de 2,4 zile-muncă, iar în 1955 de o zi-muncă.

Această reducere se explică prin creșterea productivității animalelor și sporirea productivității muncii pe seama mecanizării proceselor care necesită un volum mare de muncă la ferme. Dacă în 1951 de fiecare colhoznic care lucrează la fermă au revenit în medie 34,6 chintale de lapte, în 1954 au revenit 58 de chintale. O dată cu creșterea productivității animalelor proprietate obștească, a sporit și eficacitatea economică a muncii lucrătorilor de la fermele zootehnice. Astfel, în 1954 venitul bănesc mediu de fiecare colhoznic care lucrează în sectorul zootehnic a ajuns la 34.411 de ruble.

In 1955, cheltuielile de muncă la 1 chintal au fost: pentru culturile cerealiere 1,8 zile-muncă, la cartofi 2,1, iar la legume 1,2 zile-muncă. Venitul mediu anual în bani de fiecare colhoznic care lucrează în sectorul culturii plantelor de cîmp în 1955 a fost de 4.501 ruble, iar de fiecare colhoznic care lucrează în sectorul creșterii animalelor de 52.844 de ruble.

O serie de colhozuri au și trecut la planificarea cheltuielilor pe unitatea de produs; aceasta îi mobilizează pe colhoznici în lupta pentru reducerea cheltuielilor. Astfel, cheltuielile pentru producerea unui chintal de cereale păioase, porumb și floarea-soarelui în colhozul „Budionnîi", raionul Volnovahsk, regiunea Stalingrad, au fost reduse precum urmează: de la 1,37 la 0,95 zile-muncă pentru un chintal de păioase, de la 1,83 la 0,95 pentru un chintal de porumb etc. O mare importanță economică o are aplicarea în colhozuri a recoltatului divizat al cerealelor. Această metodă lichidează pierderile, îmbunătățește calitatea grăunțelui, contribuie la creșterea productivității muncii colhoznicilor și combinerilor S.M.T., reduce cheltuielile de muncă la sortare și uscare și micșorează prețul de cost al producției de cereale.

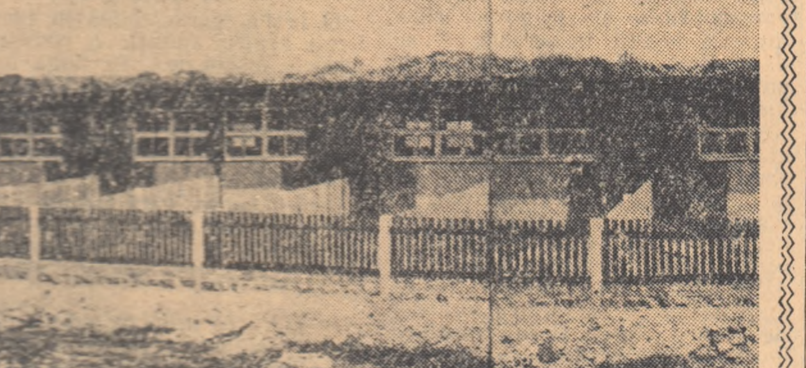
In colhozurile din Kuban, în anul 1955, recoltatul divizat al cerealelor și-a arătat superioritatea, datorită căruia fapt s-au recoltat după această metodă 80.000 ha și s-au economisit pînă la un milion și jumătate de puduri de cereale. In 1956, recoltatul divizat al cerealelor a luat extindere pretutindeni în colhozuri și sovhozuri, ceea ce a permis să se treacă la recoltat cu 5—7 zile mai devreme decît în mod obișnuit. Totodată, aplicarea recoltatului divizat al cerealelor a fost și mai eficace. Așa, de pildă, în colhozul „Lenin", deservit de S.M.T. Belorecensk, aplicîndu-se metoda recoltatului divizat, umiditatea grăunțelor a fost de 14—15 la sută, față de 25 la sută cît a fost în urma recoltatului direct cu combina. De pe fiecare hectar colhozul a obținut aproape cu 2 chintale de cereale mai mult: în total s-a obținut un plus de aproape 10.000 de puduri de cereale.

Inlăturarea pierderilor prin aplicarea recoltatului divizat al păioaselor contribuie la creșterea productivității muncii și la sporirea veniturilor colhozurilor. Astfel, colhozul „Rossia", raionul Novo-Alexandrovsk, ținutul Stavropol, în urma aplicării recoltatului divizat, a obținut în anul 1956 un venit net de 685.900 de ruble. In colhozul „Bolșevic", deservit de S.M.T. Gofitk din același ținut, venitul în bani obținut de pe un hectar de culturi cerealiere recoltat divizat a fost cu 134,70 ruble mai mare decît venitul de pe un hectar recoltat direct cu combina. După calculele aproximative, colhozurile din ținutul Stavropol au obținut în mod suplimentar, de pe urma aplicării recoltatului divizat al cerealelor, în medie un venit de cel puțin 120 de ruble de pe fiecare hectar, ceea ce înseamnă pe întreg ținutul un venit de 90 milioane de ruble.

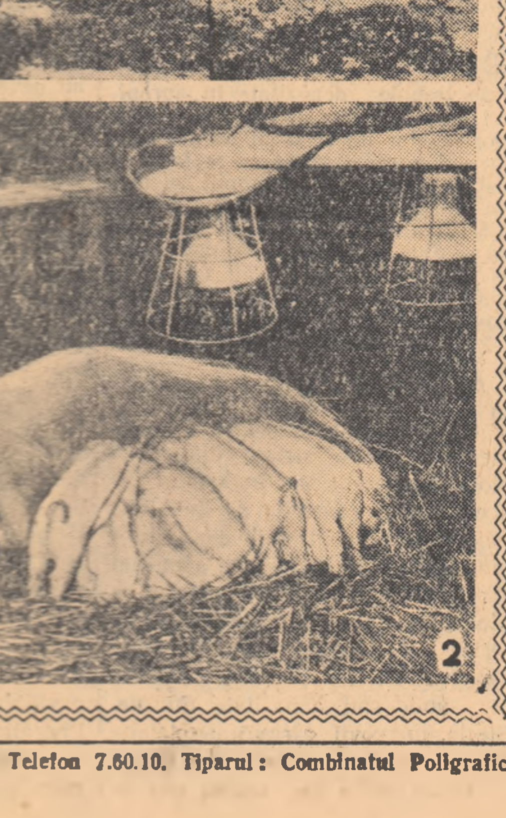
Datorită organizării juste a muncii în toate ramurile de producție, colhozurile mai sus menționate au obținut venituri însemnate și au retribuit bine munca prestată de colhoznici. La suta de hectare de pășune și fînețe s-a obținut: în colhozul „Drumul Vieții Noi" 820 chintale de lapte, 39 chintale de carne de vită, la 100 de hectare de teren arabil 23,5 chintale de carne de porc.

Pe baza creșterii continue a productivității muncii, în colhozul „Komintern" venitul bănesc la sfîrșitul celui de al șaselea plan cincinal va trebui să fie de 9 milioane de ruble, iar în colhozul „Drumul Vieții Noi", venitul în bani se va dubla aproape, crescînd în mod corespunzător și plata pentru zilele-muncă efectuate de colhoznici.

Din realizările cooperatorilor agricoli din R. D. Germană

1

2

Membrii cooperativei de producție agricolă „F. Engels" din Scharfenberg, Republica Democrată Germană, acordă o atenție deosebită dezvoltării sectorului zootehnic al cooperativei. Ca urmare a muncii organizate, cooperativa și-a depășit planul la creșterea animalelor. Succese deosebite s-au obținut îndeosebi la creșterea porcilor din rasele cele mai productive.

In fotografia 1 vedem una din noile și modernele maternități construite în cooperativă. La construcția maternității s-a avut în vedere să se asigure cele mai bune condiții scroafelor gestante și purceilor după fătare. Fiecare boxă este prevăzută cu o instalație de raze infraroșii (fotografia 2), care exercită o influență binefăcătoare asupra dezvoltării normale a purceilor, mai ales în timpul iernii. Aceste instalații, pe lîngă căldură, asigură și o bună lumină în boxe. Cu ajutorul lor, s-a reușit să se reducă mortalitatea la purceii nou-născuți pînă la 5 la sută.

ȘTIRI AGRICOLE de PESTE HOTARE

425 noi sovhozuri cerealiere în U. R. S. S.

Ziarul „Pravda" a publicat un articol semnat de Benediktov, ministrul Sovhozurilor al U.R.S.S., intitulat „Triumful politicii partidului în valorificarea pămînturilor înțelenite".

După cum se arată în articol, în ținuturile cu pămînturi înțelenite din Kazahstan, Siberia, regiunea Volgăi au fost create 425 de noi sovhozuri cerealiere. In decurs de doi ani, sovhozurile au valorificat 13,7 milioane de hectare de pămînturi virgine și înțelenite. Anul acesta, sovhozurile din U.R.S.S. au predat statului 900,6 milioane de puduri de cereale (un pud = 16 kg) adică de 4,6 ori mai mult decît în 1953, înainte de începerea valorificării pămînturilor virgine și înțelenite.

Succesele oamenilor muncii din agricultura R. Cehoslovace

Datorită întăririi sectorului socialist din agricultură, progreselor obținute în mecanizarea lucrărilor agricole și condițiilor climatice favorabile, în Republica Cehoslovacă s-au obținut anul acesta recolte foarte bogate de cereale.

Potrivit unor date preliminare recolta medie la orzul de primăvară a fost de 20,6 chintale la hectar, a doua recoltă-record realizată pînă acum în Cehoslovacia. Producția de secară de toamnă a fost de 19,4 chintale la hectar, la grîu de toamnă de 20,6 chintale la hectar. Sectorul socialist din agricultură a obținut la toate aceste culturi recolte mai bogate decît sectorul individual. Astfel, la grîu, gospodăriile de stat au obținut 23 de chintale la ha, iar cooperativele agricole unice 22,2 chintale; la secară, s-au obținut respectiv 19,7 și 20,4 chintale la hectar.

Membrii cooperativelor agricole unice și țăranii muncitori individuali, după predarea cotelor, au vîndut statului mari cantități de cereale. Pînă în prezent, valoarea cerealelor vîndute către stat depășește cu 200 milioane de coroane valoarea cerealelor vîndute în 1955.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"